

Молодіжний Вісник

ГРОМАДСЬКА ГАЗЕТА №80 (105) ТРАВЕНЬ-ЧЕРВЕНЬ 2017 РОКУ
ДЕРЖАВНОГО ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНОГО
НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ
«ВІННИЦЬКЕ МІЖРЕГІОНАЛЬНЕ ВИЩЕ ПРОФЕСІЙНЕ УЧИЛИЩЕ»
<http://vmvpu.vn.ua> <https://instagram/vmvpu>

З ДНЕМ НАРОДЖЕННЯ, ОЛЕКСАНДРЕ ДМИТРОВИЧУ!

Для кожного з нас День народження – це прекрасний привід для того, щоб оцінити пройдений шлях, успіхи і невдачі, помітити для себе нові горизонти. Вам, шановний Олександр Дмитровичу, є про що згадати, є чим пишатись.

Серед постатей, які творять історію Вінницького міжрегіонального вищого професійного училища, Ваше ім'я є одним із перших, оскільки воно уособлює вагомі здобутки сьогодення. Кожним днем свого життя Ви довели, що працею і сумлінним ставленням до справи можна досягти високих цілей.

На посаді директора ДПТНЗ «Вінницьке МВПУ» Вам вдалося дати новий імпульс розвитку нашому навчальному закладу, активізувати діяльність педагогічного та учнівського колективів. Талант, професіоналізм, компетентність і енергійність – це ті якості, які зробили Вас авторитетною і шанованою людиною в училищі та далеко за його межами.

У День Вашого народження ми раді вітати Вас із гідно прожитими літами та хочемо побажати невпинного руху вперед, життєвої наснаги, професійних успіхів та особистих творчих досягнень, злагоди і добробуту.

Хай Ваші добрі справи вертаються сторицею, здійснюються усі мрії, а будь-які повороти долі завжди відкривають лише нові обрії майбутніх перспектив!

Щастя Вам, радості, домашнього тепла і за- тишки, добра і благополуччя!

**З повагою та найщирішими побажаннями,
педагогічний колектив**

*Черлене літо квітами яскравить,
Від батьківського дому путь вже довга,
Позаду не один байрак лежить,
Попереду – незвідана дорога.
Десь, може, сумніви жили – не видно їх,
І, може, важко десь було долати гору,
Але здобутків гроно визначних
Збиває негарзди всі додолу.
Хай буде сонячним подальший шлях,
І кожен ранок – ніжно-пелюстковим,
Громи невдач загубляться в лісах,
А поряд друзів буде щільне коло.
Нехай не зрадить серця перестук,
Наснага не згасає до роботи,
За мудрим словом постіпає внук,
В сім'ї панує злагода й турбота.
Нехай училище – потужний корабель
Під Вашим керівництвом йде за курсом,
Достиглим плодом буде кожен день,
Нестримна радість усміхнутись змусить.
Вітаємо сьогодні від душі
Із Днем народження – життя початком!
Хай доля буде щедра на куші
І не бракує успіху й достатку!*

**С.П. Мазуренко,
викладач української мови
та літератури**

Читайте у номері:

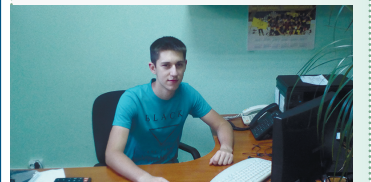
**Калейдоскоп фахових
сподівань – с.3**

**Журналістика як ідея
всього життя – с.5**

День матері – с.7

**Практика – крок до
професіоналізму – с.10**

**Студентська ліга-2017 –
с.15**

«МОЛОДІЖНИЙ ВІСНИК» – ПЕРЕМОЖЕЦЬ НА МІЖНАРОДНІЙ АРЕНІ

З 27 до 29 квітня 2017 року у м. Николаєві відбувся XX Міжнародний конкурс шкільних медіа. Цьогоріч участь у конкурсі взяли 2011 конкурсних робіт з усіх областей України, а також Польщі, Болгарії, Греції, Іспанії, Чехії, Грузії, Молдови, Росії, Білорусії, Пакистану, Сенегалу та Єгипту.

Делегація у складі Тетяни Жили, учениці групи №10, та Н.Ю. Коломійчук, майстра виробничого навчання, представляли ДПТНЗ «Вінницьке

МВПУ» у Николаївському Палаці творчості учнів.

31 березня 2017 року ми надіслали роботи з анкетами-заявками на участь у конкурсі за наступними номінаціями: «Краща газета ПТНЗ», «Краще репортажне фото», «Кращий матеріал про воїнів-героїв» (за підтримки Держтелерадіо України) та «Кращий матеріал на тему євроінтеграції України» (за підтримки Представництва ЄС в Україні).

Продовження на стор.4

ПЕРЕМОГА У VII ВСЕУКРАЇНСЬКОМУ КОНКУРСІ «МОРАЛЬНИЙ ВЧИНОК»

Всеукраїнський конкурс «Моральний вчинок» започатковано у 2010 році Асоціацією українських правників. Метою конкурсу є популяризація духовних і моральних надбань, сприяння формуванню громадянської позиції, високих моральних цінностей, почуття любові до України.

Конкурс вже сьомий рік поспіль проводиться на добровільних засадах серед шести вікових категорій: I – учні 1-4 класів, II – учні 5-8 класів, III – учні 9-11 класів, IV – учні професійно-технічних навчальних закладів, студенти коледжів і технікумів, V – студенти вищих навчальних закладів, VI – представники різних вікових груп. З 2015 року введено окрему номінацію – «Відеосюжет».

Продовження на стор.4

ТАЛАНТИ ПОДІЛЛЯ

18 травня 2017 року на базі Вінницького обласного академічного українського музично-драматичного театру ім. М. Садовського відбулося обласне свято «Таланти Поділля».

Захід проводився за підсумками Всеукраїнських учнівських олімпіад, конкурсів, фестивалів та турнірів. Грамоти та грошові премії отримали кращі учні, які стали переможцями олімпіад різних рівнів, змагань, фестивалів, спортсмени дитячо-юнацьких спортивних шкіл, учні шкіл естетичного виховання.

Нагороджені грамотами та грошовими преміями й учні нашого навчального закладу: переможець IV (Всеукраїнського) етапу VII Міжнародного мовно-літературного конкурсу учнівської та студентської молоді імені Тараса Шевченка Ярослав Іваніщев (наставник О.І. Примчук), переможці III етапу IV Всеукраїнської учнівської олімпіади з інформаційних технологій Юрій Любчак та Віктор Рябоконт (наставник Л.О. Щербанюк).

Привітати юні обдарування на теренах наук завітали голова Обласної державної адміністрації Валерій Коровій, голова Обласної ради Анатолій Олійник та Вінницький міський голова Сергій Моргунов.

Продовження на стор.4

Цьогоріч 20 травня Вінниця в 10-й ювілейний раз відзначила День Європи. І, як зазначають самі вінничани, з кожним роком це свято стає дедалі яскравіше, різноманітніше, навіть якесь рідніше. Можливо, це тому, що наше суспільство все більше європеїзується – змінюються погляди, переконання, цінності...

Але головною і дуже важливою ознакою змін, які чітко простежуються у святі, є той фактор, що настрої та атмосферу у цьому дійстві творять уже не дорогі та розкручені столичні чи закордонні «зірки» (як це було раніше), а ми – дуже талановиті, креативні та ініціативні вінничани – наша молодь, наші діти. Так, ми уже не хочемо бути спостерігачами чи пасивними споживачами інформації, а навпаки-достойними учасниками і творцями свята. Молодь уже не чекає чиеїсї допомоги, а сміливо і впевнено сама вибудовує своє майбутнє, творить себе і стає успішною завдяки власним силам, вмінням і майстерності.

На Дні Європи, серед численних представників талановитої молоді, учні

ЯК ВІННИЦЬКЕ МВПУ СВЯТКУВАЛО ДЕНЬ ЄВРОПИ

Вінницького МВПУ достойно представили своє училище. Показником високого рівня

професіоналізму і працелюбності наших учнів та їх педагогів-наставників були різноманітні майстер-класи та готові вироби. Зокрема «Майстерня творчості» ДПТНЗ «Вінницьке МВПУ» потопала у квітах та солодощах. Ні, це не живі квіти, а їстівні, які красою не поступалися справжнім трояндам та орхідеям. Над створенням цих шедеврів працювали керівники майстер-класів: вироби з мастики «Цукрова флористика» та оздоблення імбирного, медового пряника (Л.М.Олійник, Г.А.Танасієнко) та їхні учні (Тетяна Кушнір, учениця групи №2, Надія Чернова, учениця групи №24). Бачачи їхні вироби на Sandy bar, а саме: прекрасні торти (весільні, дитячі, святкові), численні капкейки, кейк-попси, кокосові цукерки «Рафаелло», солодоці «Маренго», різноманітні імбирні пряники, ніби занурюєшся в казковий світ, якусь чарівну, ніжну і солодку країну краси, добра і смаколиків. Професіонали своєї справи охоче ділилися з бажаними своїми вміннями й навиками. Після невеликого майстер-класу наших кондитерів прохожі уже смакували власним «витвором мистецтва». Складається враження, що в цих шедеврах залишилась часточка душі їх творців.

Прекрасними, та не менш казковими здавалися вироби з бісеру «Український гердан», модульне оригамі та в'язання гачком «Елементи декору» (відповідальні Ж.М.Ткач, М.М.Лукашенко, О.М.Гнатюк). Майстер-класи доводили, що за кожною на-

мистинкою, клубочком ниток чи деталлю оригамі прихована надзвичайна майстерність, працелюбність, точність і величезна любов до краси та людей.

Технічну частину досягнень і вмінь майстрів та учнів училища представляли наступні педагоги зі своїми експонатами: робот-маніпулятор РМ1 (Т.М.Коношевич), ретро-патіфон (В.В.Заяць), портативна мережа для звукозапису та відеозапису (Л.І.Примчук).

Ще одна грань, якою виблискував на святі Європи діамант Вінницького МВПУ, – це пісенна і хореографічна творчість, представлена на Студентському фестивалі «Вінницька студентська весна-2017», що відбувся під патронатом громадської організації «ВО РОЗВИТОК. РОЗВИТОК», зразковим вокальним ансамблем «Душі криниця». Його учасники – справжні таланти – вдало поєднали європейську мелодійну пісню «Vois Sur Ton Chemin» з українською чистою і глибокою душею (керівник Т.І.Будюк).

Хореографічний гурток «Мальви» – володар гран-прі у щорічному обласному фестивалі-конкурсі художньої самодіяльної творчості «Подільські зорі» представив хореографічну картину «Хайтарма» – актуальну і болючу для нас (керівник

О.А.Македонська). Адже спомин про трагедію кримських татар відкриває незагоєну рану в нашому серці і змушує задуматись, що серед фантазій і веселощів є жорстока реальність, яку не потрібно забувати, а навпаки намагатись змінити на краще.

День Європи – прекрасний момент про-рекламувати навчальний заклад та його професії, адже гарна реклама – це ключ до успіху. М.В.Вижга та С.М.Бережок провели профорієнтацію з властивою для них тактовністю, професіоналізмом і комунікабельністю. Поряд із листівками та усною інформацією транслювався відеоролик про навчальний заклад, різні випуски теле-пресцентру. Усі бажані отримали вичерпні відповіді про професії та навчальний заклад в цілому.

День Європи у Вінниці – це не лише значне і важливе свято, а й чіткий показник росту нашого суспільства, невимовного прагнення студентської та учнівської молоді до кращого європейського життя, яке реалізується у наполегливості, професіоналізмі і креативності. Саме наша прогресивна молодь несе своїми вчинками, думками, енергією цей легкий, теплий, але вже такий нестримний вітер змін, що мимоволі, у цей потік свободи включаються усі оточуючі. Дух Європи, створений нашими юними талантами, сповнює усіх присутніх на святі енергією, оптимізмом та щирою вірою в краще майбутнє України та її народу.

М.В.Вижга, викладач української літератури

Подорожуємо Європою

20 травня традиційно вінничани відзначали День Європи у своєму місті. Жителі нашого міста в цей святковий день мали можливість гарно відпочити, адже їм було запропоновано безліч цікавих та розважальних заходів.

Одним із них була інтелектуально-розважальна гра-вікторина «Подорожуємо Європою», яку традиційно проводили учні Вінницького міжрегіонального вищого професійного училища.

Кожен мешканець міста мав можливість взяти участь у цій грі, за умовами якої учаснику пропонувалось дати відповіді на три запитання з 45-ти, які стосувалися історії Європи та

історії Українсько-Європейських стосунків. Якщо відповіді на усі запитання були вірними, то гравця нагороджували солодким призом – печивом у вигляді українського прапора. Коли ж відповідь була невірною, не слід було перейматись, потрібно було розповісти вірш українською мовою або заспівати українську народну пісню. Таким чином, усі гравці гарно справились із завданнями та отримали смаколики від викладачів кухарської справи О.М.Пахолюк, Р.А.Мазур. У цій грі участь брали усі без винятку, від дітей 6-ти років до осіб поважного віку.

Ми дякуємо ученицям групи №16 Аліні Довбилус, Анні Григоренко та Ользі Бабик за високий рівень проведеної гри-вікторини «Подорожуємо Європою», комунікативні навички та ввічливість, які дівчата застосували при проведенні гри.

В.С.Кермаш, викладач суспільних дисциплін

КРАЩІ ЗА ФАХОМ

Навчаючись чи працюючи у ДПТНЗ «Вінницьке міжрегіональне вище професійне училище», вкотре переконуєшся, що життя у нашому навчальному закладі вирує. Жоден день не схожий на інший, адже він насичений різноманітними подіями та заходами.

Так-от, 6 червня 2017 року відбувся II етап конкурсу фахової майстерності з професії «Оператор комп'ютерного набору» серед майстрів виробничого навчання. Цей конкурс став для усіх серйозним випробуванням професійної майстерності.

Даний конкурс проводився у II етапи, у якому взяли участь 17 майстрів виробничого навчання. I етап проводився ще узимку під час зимових канікул.

Завдання конкурсу були розроблені за тим же принципом, що і для подібних

учнівських конкурсів. Практичний тур передбачав перевірку навичок та умінь учасників зі сліпого десятипальцевого методу набору тексту, роботи у програмах пакету MS Office (Word, Excel, PowerPoint та Access).

Згідно з результатами конкурсу переможцями стали:

I місце – Наталя Юрївна Коломійчук;

II місце – Ілона Олександрівна Пугач;

III місце – Марина Вікторівна Ісайкіна.

Подібні конкурси стимулюють до постійного та регулярного самовдосконалення та саморозвитку.

Бажаю усім педагогічним працівникам натхнення та наснаги на нові звершення, креативних ідей, сил та терпіння, міцного здоров'я та успіхів у всіх починаннях!

Н.Ю. Коломійчук, майстер виробничого навчання

КАЛЕЙДОСКОП ФАХОВИХ СПОДІВАНЬ

Немає професій з великим майбутнім, але є професіонал з великим майбутнім.

Д. Сейерз

Професійний успіх кожної людини започатковується і формується ще в дитинстві, ставлення до роботи виховується в родині через батьківський приклад. Вибір професії – складний і відповідальний крок у житті людини. Він має бути свідомим і самостійним. Зробити правильний вибір професії – значить, знайти своє місце в житті, визначити свою долю.

Нашій країні сьогодні не вистачає не лише Нобелівських лауреатів та Оскарів, але й звичайних кваліфікованих робітників.

У Вінницькому МВПУ готують кваліфікованих робітників з багатьох професій. Наші учні вже обрали серед професій ту, з якої розпочнеться їхній трудовий шлях і доросле життя. Сьогодні ми ведемо мову про професії: «Оператор комп'ютерного набору», «Секретар», «Оператор з обробки інформації та програмного забезпечення», «Офіс-адміністратор».

З 15 по 28 березня 2017 року проходила декада методичної комісії «Оператор комп'ютерного набору. Секретар» на тему: «Калейдоскоп фахових сподівань» під гаслом «Чим більше вмійш, тим ближче до мети».

Усі заходи, які були заплановані та проведені під час декади, мали мету: визначити найкращих – тих, хто має практичні навички та знання з професії, вдосконалити професійну підготовку, прищепити учням любов до вибраної професії, розвинути професійні знання і вміння, залучити якнайбільшу кількість учнів до позакласної роботи, пов'язаної з інформаційними технологіями, виявити обдарованих дітей, згуртувати учнів у спільній роботі.

Протягом декади майстри виробничого навчання запропонували учням різноманітні майстер-класи: «Мозаїка InDesign» – Галина Петрівна Олексієнко, «Paper Paradise» – Михайло Артурович Домінов, «Наш час – наше багатство» – Вікторія Валеріївна Вінярська та Наталя Арсентіївна Якимчук, «Робота в 1С: Підприємство. Кадри» – Лариса Володимирівна Березюк, «Цікавинки в Photoshop» – Олена Михайлівна Гнатюк.

Вміння практично реалізовувати поставлені завдання за допо-

могою різноманітного програмного забезпечення – це запорука професійного успіху. Проведений марафон «Відкрий свої можливості» був підтвердженням того, що наші учні вміють працювати в команді, можуть виконати поставлене завдання, використовуючи не тільки вміння та навички, а й кмітливість та винахідливість. Над організацією та проведенням марафону працювали Марія Михайлівна Лукашенко та Олена Михайлівна Гнатюк. Змагалися команди груп №10 та №16. Переможцями визначені та нагороджені учні: А. Голембієвський, В. Вітенко, А. Кравцова, Ю. Олійник.

У всі часи люди визнавали, що престижним може стати практично будь-яке заняття. Все залежить від того, як людина буде працювати. Будь-яка професія по-своєму унікальна. У кожній справі є своя специфіка роботи, свої цінності і свої герої. І, звичайно ж, практично у кожній професії є свій святковий день – власне професійне свято. Наші учні знають багато цікавого про комп'ютери, а інтелектуальна гра «Crazy PC», проведена Наталею Юрївною Коломійчук та Ілоною Олександрівною Пугач показала це. Участь у ній взяли учні груп №4 та №7. Перемогу одержала команда групи №4 «Мегабайт».

Комп'ютерна анімація – мистецтво створення рухомих зображень за допомогою різноманітного програмного забезпечення. Сьогодні це мистецтво отримало широке застосування як в області розваг, так і у виробничій, науковій та діловій сферах. Тому учням було запропоновано випробувати свої сили в творчому конкурсі анімаційних листівок «Калейдоскоп Power Point», проведеному Аллою Анатоліївною Дримановою. За результатами конкурсу були нагороджені грамотами переможці: I місце – Аліна Тюнтонник (учениця групи №10); II місце – Олек-

сандр Літвінов (учень групи №4) та Ярослав Іваніщев (учень групи №39); III місце – Дмитро Підгорний (учень групи №44).

Важливу роль у роботі оператора комп'ютерного набору відіграє професійна база підготовка, що включає як високий рівень загальної освіти, так і професійні знання. Кваліфіковані робітники мають відповідати всім вимогам сьогодення, бути уважними та відповідальними, грамотними та практично підкованими, вміти знайти вихід з будь-якої ситуації та прийняти правильне рішення. Під час декади було проведено випробування наших учнів – майбутніх професіоналів на турнірі «Кращий фахівець», організованому Ларисою Миколаївною Захарчук та Мариною Вікторівною Ісайкіною. Участь взяли команди груп №7 та №44. Перемогла команда групи №7, і учні отримали подарунки.

Практичне навчання є складовою частиною навчального процесу, метою якого є закріплення та поглиблення знань, набутих учнями в процесі теоретичного навчання, виробити в них необхідні вміння та навички з професії. Проведений конкурс газет «Калейдоскоп фахових сподівань» майстрами Антоніною Петрівною Каплунською та Володимиром Васильовичем Тихоненком допоміг визначити кращих. Місця розподілили наступним чином: I місце – Дмитро Березнюк (учень групи №39); II місце – Костя Марченко, Петро Роганов (учні групи №44); III місце – Аліна та Зоріна Задорожні (учениці групи №12).

У кожній професії є своя специфіка роботи і свої професіонали. Дуже важливо вміти не просто виконати поставлене завдання, а й творчо підійти до роботи. Це показав конкурс буклетів «Професія крізь призму сподівань», який провели Юлія Петрівна Чуловська та Антоніна Петрівна Каплунська. Переможці були

нагороджені грамотами: I місце – Аліна Лопаткіна та Христина Мельник (учениці групи №10); II місце – Ліза Череватова (учениця групи №12); III місце – Валентин Гудзовський (учень групи №13).

У рамках декади був проведений III етап конкурсу фахової майстерності «Набір сліпим десятипальцевим методом друку» серед найкращих учнів груп з професій «Оператор комп'ютерного набору I та II категорії» та «Секретар», які показали високий рівень професійних навичок. За результатами конкурсу були визначені переможці: I місце посів учень групи №10 Вадим Корнасюк, який показав найкращу швидкість набору інформації – 391 символ за хвилину; II місце розділили Дмитро Березнюк (учень групи №39) та Владислав Бойко (учень групи №4), їхня швидкість набору склала 336 та 323 символи за хвилину відповідно; III місце – учень групи №45 Ілля Лежепеков – 322 симв/хв., відзначилися високим рівнем учні групи №7 Денис Карапуз – 308 симв/хв. та Назар Могила – 272 симв/хв. Гарні результати показали і інші учасники конкурсу, за що заслуговують на повагу.

Під час проведення декади майстри виробничого навчання виявляли вміння і навички, які здобули наші учні, навчаючись своїй улюбленій професії. Але це тільки початок.

Члени методичної комісії: Л.В. Березюк, В.В. Вінярська, О.М. Гнатюк, М.А. Домінов, А.А. Дриманова, Л.М. Захарчук, М.В. Ісайкіна, А.П. Каплунська, Н.Ю. Коломійчук, М.М. Лукашенко, Г.П. Олексієнко, В.В.Тихоненко, І.О. Пугач, Ю.П. Чуловська вітають всіх переможців конкурсів та змагань, вдячні за активність всім учасникам, бажають учням великих успіхів у своїй майбутній професійній діяльності, а викладачам і майстрам – здоров'я, терпіння, творчості у їхній нелегкій праці.

В професії знайдем своє життя!

**М.М. Лукашенко,
голова методичної комісії
«Оператор комп'ютерного набору.
Секретар»**

ВСЕУКРАЇНСЬКИЙ КОНКУРС З ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ «ITALENT»

13 травня 2017 р. у м. Києві відбувся фінал першого сезону Всеукраїнського конкурсу з інформаційних технологій для дітей та молоді «ITalent».

Конкурс проводиться Українським державним центром позашкільної освіти спільно з Молодіжною громадською організацією «Київський Інтелект Клуб», Громадською організацією «Всесвіт у гармонії», інтернет-клубом ASUS CyberZone.

До участі запрошувалися вихованці (учні) позашкільних, загальноосвітніх, професійно-технічних навчальних закладів віком від 8 до 18 років включно.

Конкурс «ITalent» проводився у два етапи:

I етап відбірковий. Усі учасники реєструвалися через сайт конкурсу та подавали свої роботи у

відповідній до вимог формі.

II етап фінальний (очний) – захист-презентація робіт. До участі в ньому було запрошено учасників, що зайняли три перших місця у відповідній номінації I етапу.

Учениця групи №10 Аліна Тютюнник та її керівник – викладач спеціальних дисциплін Л.В. Мельничук також взяли участь у I відбірковому етапі та успішно пройшли до фіналу, де Аліна яскраво презентувала свою графічну роботу «Місто мрій» (номінація «Статична 2D графіка») та у результаті здобула почесне III місце, новий досвід та впевненість у власних силах.

Вітаємо Аліну з перемогою та бажаємо реалізації усіх творчих задумів!

Л.В. Мельничук, викладач спецдисциплін

«Молодіжний вісник» – переможець на міжнародній арені

Закінчення. Початок на стор. 1

Постійними організаторами конкурсу шкільних медіа є Національна спілка журналістів України, Національна академія педагогічних наук України, Асоціація молодіжної преси України, Миколаївський коледж преси та телебачення.

27 квітня 2017 року після відкриття IX Міжнародного юнкорівського зльоту «Засоби масових комунікацій сьогодні і завтра» та відкриття фотовиставки «Олімпійські миттєвості» Анатолія Білоножки, головного редактора газети «Николаевские новости», майстра спорту зі спортивної гімнастики, голови Миколаївської обласної Асоціації спортивних журналістів, відбулося вручення дипломів лауреатам XX Міжнародного конкурсу шкільних медіа, під час якого телерепортаж, фоторепортаж та інтернет-медіа, над якими працював колектив телепресцентру «Молодіжний вісник», був відзначений дипломами лауреата XX Міжнародного конкурсу шкільних медіа.

28 квітня 2017 року в актовій залі Миколаївського Палацу творчості учнів відбулася урочиста церемонія нагородження переможців, під час якого телепресцентр «Молодіжний вісник» був відзначений дипломом ПЕРЕМОЖЦЯ XX Міжнародного конкурсу шкільних медіа у номінації «Краще медіа професійно-технічного навчального закладу».

У рамках проведення XX Міжнародного конкурсу шкільних медіа делегація відвідала ряд корисних та цікавих заходів:

- зустріч юнкорів у Миколаївській облдержадміністрації;
- зустріч переможців XX Міжнародного конкурсу шкільних медіа з міським головою м. Миколаєва Олександром Сенкевичем;
- презентація он-лайн посібника для підлітків «Медіа Драйвер»;
- Прес-конференція організаторів та партнерів XX Міжнародного конкурсу шкільних медіа для журналістів та юнкорів-переможців.

Ось такі визначні нагороди свідчать про те, що залучення учнівської молоді до діяльності телепресцентру «Молодіжний вісник» не лише має сенс, а й високі досягнення.

Хочеться побажати усьому колективу телепресцентру «Молодіжний вісник» здоров'я, наснаги, творчих та креативних ідей!

Н.Ю. Коломійчук, майстер виробничого навчання

ТАЛАНТИ ПОДІЛЛЯ

Закінчення. Початок на стор. 1

Очільники області та міста наголосили, що талант дається людині Богом, але його реалізація потребує дуже важкої праці. Відтак, висловили подяку учнівській молоді за наполегливість та прагнення до розвитку. Окремі слова вдячності адресували і викладачам та батькам юних обдарувань і побажали учасникам заходу не зупинятися на досягнутому.

А завершилося дійство святковим концертом за участю кращих колективів Вінниччини.

О.І. Примчук, викладач української мови та літератури

Перемога у VII Всеукраїнському конкурсі «Моральний вчинок»

Закінчення. Початок на стор. 1

Членами Жюрі підсумкового етапу VII Всеукраїнського конкурсу було опрацьовано 529 робіт, які надіслали представники майже всіх областей України. Кількість учасників, які взяли участь у втіленні проєктів, сягнула майже мільйона осіб. У творчих проєктах учнівська молодь України яскраво продемонструвала свої добрі справи, скеровані на охорону довкілля, допомогу ближнім – дітям з інвалідністю, воїнам АТО, що захищають Україну, людям похилого віку, а також відповідальне ставлення до історії рідного краю, минулого своїх родин, духовних скарбів Українського народу. Впродовж місяця члени журі знайомилися з роботами, що надійшли з усіх кутків України.

Урочиста церемонія нагородження переможців та дипломантів VII Всеукраїнського конкурсу «Моральний вчинок» відбулася 17 травня 2017 року в Блакитній залі Національного педагогічного університету ім. М.П. Драгоманова.

Соціальний проєкт «Глухий кут» (відеосюжет) «Вінницького міжрегіонального вищого професійного училища (виконавці проєкту – учні училища: Анатолій Шевчук, Владислав Мельничук, Наталія Асеева, Леонід Найчук, Тарас Пахолок, Ірина Мельничук та майстри виробничого навчання І.В. Ластівка, М.М. Кирилюк, І.О. Колодкіна) зайняв почесне III місце.

«Глухий кут» – це фільм соціального тематичного напрямку діяльності, який зображає проблематику соціалізації нечуючих людей, неспроможність вирішити багато питань самотужки та ставлення до них суспільства. Мета фільму: підвищити свідомість та культуру спілкування соціуму у стосунках з людьми з інвалідністю в Україні; спонукати прояву толерантності; закликати до взаєморозуміння та поваги, до надання допомоги у повсякденних ситуаціях тим, хто її потребує; сприяти інтеграції нечуючих у сформовану громаду; пробудити такі риси характеру як чуйність, доброзичливість, небайдужість та людяність до оточуючих.

Жюрі нагородило учнів Вінницького МВПУ Дипломом Асоціації українських правників, а керівник проєкту – Ірина Олександрівна Колодкіна отримала Под-

яку. Нагородження відбувалося за участі почесного голови Жюрі VII Всеукраїнського конкурсу «Моральний вчинок», доктора юридичних наук, академіка Національної академії правових наук України, професора В.В. Костицького. Відзначення та вітання переможців на сцені змінювалося номерами художньої самодіяльності танцювальних та музичних колективів. Захід носив масштабний та святковий характер. Учні-переможці молодших класів декламували вірші та висловлювали вдячність на сцені блакитної зали.

Конкурс проводився Асоціацією українських правників, Національним педагогічним університетом ім. М.П. Драгоманова, за підтримки Українського фонду культури і Київського інституту музики ім. Р. М. Глієра та за участю Київського університету імені Бориса Грінченка, благодійною підтримкою Міжнародної громадської організації «Асоціація милосердя «Еммануїл», Громадської організації «Громадянський форум суспільної етики».

VII Всеукраїнський конкурс «Моральний вчинок» свідчить, що в Україні багато талановитих, розумних дітей та творчо обдарованої молоді. Саме вони є громадянами з активною життєвою позицією та майбутнім України.

І.О. Колодкіна, майстер виробничого навчання

Фотокореспондент: К.Ю. Троцька

ЖУРНАЛІСТИКА ЯК ІДЕЯ ВСЬОГО ЖИТТЯ

Вже традиційно 6 червня в Україні святкується День журналістики. І саме в цей день кожний пересічний громадянин має задуматись: що ж таке журналістика?

Журналістика – це не тільки напрям діяльності працівників засобів масової інформації, це корінь людської свідомості, адже важко уявити сучасне суспільство без інформації, без професійного погляду на події і факти нашого життя.

Кожного дня, щогодини, навіть щосекунди у світі відбувається якась подія, яка так чи інакше впливає на суспільство. Та далеко не про кожну подію може дізнатись пересічний громадянин. Що ж зробити, щоб люди завжди були в курсі всього? На ці питання дає відповідь журналістика.

Кажуть, що той, хто володіє інформацією, – володіє світом. Дійсно, це так. І не дарма саме журналісти тримають руку на пульсі соціуму, володіють подробицями подій, адже оперувати цією інформацією мають лише підготовлені люди, які люблять свою професію і використовують інформацію з благими намірами.

Журналістика як явище бере свій початок з давніх-давен. Ще з початку становлення України як незалежної держави українська журналістика утвердилась, як зачаток повноцінних ЗМІ.

Пострадянська молодь, яка була неосвічена та темна, просто потребувала розвитку, формування своєї повноцінної

життєвої позиції. Та, на жаль, раніше це було майже неможливим, адже Україна завжди перебувала під тиском інших держав, які всіляко придушували культурний розвиток українського населення. Проте більше гніту не бути! Саме журналісти змогли сформувати світогляд наших людей та довести, що ми – українці, народ, який має свою культуру, мову, історію.

І, незважаючи на масові переслідування, контроль, цензуру, українські медійники не втомно продовжували інформувати людей про різноманітні події, проводити просвітницьку роботу, давали можливість подивитись на певну проблему з різних точок зору. Може, саме завдяки журналістам українці не були замкнені в клітці ворога, а стали по-справжньому вільним народом.

Журналістика – це професія не тільки творча, але й дуже важка, адже треба завжди бути в курсі подій, іноді навіть жертвуючи своїм здоров'ям та навіть життям. Це дуже небезпечна професія, адже працівники ЗМІ часто перебувають в гарячих точках у зонах бойових дій. Нерідко вони залишаються на території прямої загрози, але вони не тікають, бо переслідують ідею – праця заради

людей.

Спектр журналістської діяльності є надзвичайно широким, адже охоплює друковані ЗМІ, телебачення, радіо, інтернет. У журналістиці є декілька спеціалізацій, але жодна з них не є постійною. Професійна діяльність кореспондента включає в себе спілкування з великою кількістю людей. Справжній журналіст – фанат своєї професії, стійко терпить всі незручності, пов'язані з частими поїздками.

Перш за все, його професійними якостями є: комунікабельність, інтелект, спостережливість, грамотність, наполегливість, оперативність, широкий кругозір, професійна етика.

І навіть зараз, коли ви гортаєте сторінки «Молодіжного вісника», ви бачите результат праці журналістського колективу, який слідкує за подіями в житті навчального закладу, міста, країни і навіть світу загалом.

Із впевненістю можна сказати, що журналісти – бійці невидимого фронту, повелителі пера і просто люди з активною життєвою позицією. Творчі, активні, іноді навіть ризиковані, ось такі вони – журналісти

Ярослав Іваніщев, учень групи №39

Найяскравіша професія

Нас оточує такий різноманітний світ професій, і кожна – особлива по-своєму, має родзинку та чимось неординарним вирізняється серед інших. У свої 16 років я захоплююся не однією справою, але найбільше мені до душі журналістика. Так цікаво спостерігати за подіями, які відбуваються у місті, області, країні та й у всьому світі, а потім описувати все побачене у змістовних замітках або статтях. Медійники мають відповідальну професію, адже саме вони керують інформаційним простором, можуть змусити читача повністю змінити своє бачення та зробити висновки щодо написаного. Досвідчений журналіст проливає світло на певну подію, переконує, змушує повірити і пережити разом яскраві емоції.

Вже вкотре, 6 червня українці святкували День журналіста –

професійне свято усіх працівників засобів масової інформації. Саме в цей день у 1992 році відбулось прийняття Спілки журналістів України до Міжнародної федерації журналістів.

Професія журналіста включає в себе дуже багато напрямків (які часто перетинаються): це і креативні фотографи, творчі відео оператори, цілеспрямовані редактори. Саме вони вміло виконують часом не посильні завдання, щоб разом досягнути поставленої мети.

Відвідуючи Міжнародний конкурс шкільних медіа, я дізналась багато нового та цікавого про напрочуд різнобарвний та неординарний світ журналістики. Кореспондентів можна любити, ними можна захоплюватись, їх можна зневажати, але на мою думку, немає в світі яскравішої професії. Медійники нікого не залишають байдужими чи то до глобальних проблем сучасності, чи до незначних, на перший погляд, подій.

Тетяна Жила, учениця групи №10

Існує думка, що пенсіонери є тягарем суспільства, адже вони не сплачують податків, не розвивають економіку країни, а лише отримують фінансову допомогу від держави і не приносять ніякої користі. Давайте подивимось на це з іншого боку.

На сьогодні люди похилого віку складають 30% населення всієї України, і вони є чисельною та дуже важливою складовою суспільства.

Життя українських пенсіонерів та тих, які проживають за кордоном, дуже відрізняється. Середній розмір пенсії в Україні – 66\$, тоді як у Франції – 1142\$, в Латвії – 313\$, в Англії – 748\$, в Німеччині – 1102\$, в Польщі – 400\$. При цьому середня тривалість життя людей теж суттєво відрізняється: в Україні вона становить 71 рік, в Європі – понад 80.

Більшість причин такого становища носять соціальний характер. Підняття мінімальної заробітної плати до 3200 грн (120\$) спричинило зростання цін на продукти та комунальні послуги на 18%. Пенсії ж при цьому залишаються незмінними, що з кожним днем заводить за межу бідності все більше людей похилого віку.

Засмучує те, що старше покоління не отримує додаткової фінансової підтримки ні від держави, ні з боку бізнесу.

Як же можна зарадити такому невтішному становищу? І чи можемо ми, пересічні громадяни, запровадити заходи, які могли б підтримати пенсіонерів? Я вважаю, що може-

У «ХВОСТІ» ЧИ НА РІВНІ?

мо. Доцільним було б зробити наступне:

- створити благодійні організації, які збирали б фінансову, гуманітарну допомогу, підтримували б морально та психологічно;
- організувати посильні «підробітки» людям похилого віку;
- залучати їх до популяризації різних заходів, волонтерства, за що винагороджувати пенсіонерів та всіляко сприяти їхній задіяності та реалізації себе.

Пенсіонери – це люди, які мають масу вільного часу, не прив'язані до роботи, малих дітей. Літні кухарі, столяри, в'язальниці, ті, хто можуть плести маскувальні сітки для наших воїнів – це перспективні та надійні волонтери, які можуть допомогти знедоленим людям, надати послуги та підтримати воїнів АТО.

Що роблять люди, які вийшли на пенсію, у європейських країнах? Вони займаються тим, що їм цікаво: подорожують за кордон, займаються хобі. Одним словом, європейські пенсіонери, відпрацювавши на державу, мають можливість побачити світ по-новому.

А як же наші, українські пенсіонери? Віддавши все своє життя заради відбудови країни, далеко не кожен з них може дозволити собі навіть поїздки Україною. Що тут казати, якщо вони іноді позбавляють себе зайвого буханця хліба заради того, щоб купити життєво необхідні ліки, якими мала б забезпечити держава!

Насправді усе починається з дрібниць.

Подивіться навкруги: навіть в парках, де щоденно відпочивають сотні людей, далеко не скрізь обладнані місця для прогулянок та недостатня кількість лавочок. А де сісти і поспілкуватися стареньким?!

Та не лише неналежний стан місць для прогулянок погіршує і без того не зразкове становище літніх людей. Деструктивним фактором виступає і громадський транспорт. Порівняймо його в Україні та на теренах Європи: автобуси за кордоном завжди напівпорожні. На противагу європейському громадському транспорту, наш – більше схожий на банку шпротів: навіть дихнути нема де, а що вже казати про вільні місця для літніх людей? Таких сидінь є небагато, та вони практично завжди зайняті людьми, для яких ці місця не призначені.

На жаль, у нашому суспільстві не поважають стареньких людей, забуваючи, що для них надзвичайно важливі підтримка, розуміння і толерантне ставлення. Яскравим прикладом такої неповаги і є вищевказана ситуація із громадським транспортом. Суспільство не поважає старшого покоління, забуваючи про один факт – рано чи пізно ми також станемо літніми людьми, яких так само не будуть поважати.

Наші бабусі та дідусі – це своєрідні «посередники» між минулим і сучасним, адже значна частина історичних фактів опирається саме на розповіді літніх людей. Їхні спогади

та перекази, без зайвого перебільшення, творять історію.

На відміну від молодого покоління, якому притаманна імпульсивність та надмірна експресивність, літні люди є стабільними, поміркованими. Саме вони можуть надати необхідну підтримку, спрямувати наші зусилля в потрібне русло та застерегти нас від негативних наслідків тому, що мають великий багаж досвіду за плечима.

Якщо автомобіль їде ожеледицею, то його вантаж є баластом, який допомагає транспорту тримати рівновагу протягом усього шляху. Так і з суспільством: якщо молодь – це двигун та колеса автомобіля, який їде слизькою дорогою життя, то пенсіонери є баластом, який надає стійкості молодому поколінню, і завдяки якому суспільство рухається вперед із притаманною йому стабільністю та впевненістю.

Отже, думка про те, що пенсіонери є тягарем для держави, є хибною. Літні люди не є зайвим вантажем, який тягне соціум на дно, тому що у більшості випадків вони сприяють розвитку, спрямуванню та досягненню успіху молоді. Кажуть, що люди похилого віку не можуть реалізувати себе як особистостей через поважний вік, але це невірно. Вони можуть не тільки проявити себе у певній справі, але й дати настанови, навчити, допомогти іншим, ще недосвідченим людям. Тож літні люди не «у хвості» потягу життя, вони – на рівні усього рухомого складу.

Ярослав Іваніщев, учень групи №39

МОЯ НАЙРІДНІША

Ми, учні групи номер №39, вирішили висловити слова подяки своїм матерям. Для кожної дитини своя мама найкраща. МАМА, мамуля, матінка, ненька, дорога, мамуся, кохана, улюблена, чудова, космічна, красуня, найкращий друг... – усі ці слова ми присвячуємо своїм матерям.

Вадим Козаченко: «У мене найкраща мама в світі! Моя мама – енергійна та сучасна жінка. Вона добре виглядає та займається спортом. Мама ходить в басейн, любить грати в теніс та бадмінтон. Працює мама в транспортній фірмі, в офісі. Вона організовує перевезення різних вантажів. Мама працює багато. Через це у неї мало часу, щоб готувати вдома їжу, прати та прибирати. Тому всі в нашій родині навчилися самі себе обслуговувати, щоб мамі не доводилося за кожним доглядати. І це корисно, тому що привчає до самостійності. А якщо в мамі є час, нехай вона краще в'яже. Мама чудово вміє це робити: вона зв'язала мені гарного светра, татові – теплі шкарпетки, а бабусі – шарф із квітами».

Вадим Гудемчук: «У мене, як і у звичайного підлітка, є багато друзів, але жоден не зможе мене так вислухати і зрозуміти, як мама. З нею я можу поділитися всіма проблемами та секретами. Моя мама полюбляє відпочинок на свіжому повітрі та активний спосіб життя. Уся моя родина полюбляє спорт, і мама у тому числі. Мама працює на важкій роботі, інколи просить в мене допомоги, і я, звичайно, з радістю намагаюсь допомогти їй усім,

дина. Вона – прекрасна, добродушна, завжди порадить, вислухає і допоможе без всякої користі. Моя мама пікується про мене: завжди приготує смачні страви і допоможе виконати домашнє завдання. Мама розуміє і може мене вислухати у важку хвилину. З нею можна поділитися своїми думками. Я не уявляю свого життя без мамі, адже для мене вона – найкраща. Мамо, я тебе дуже люблю!»

Володимир Бойко: «Мама – найрідніша і найдорожча у цілому світі людина. Все в дитини – від матері. Це вона вчить бути дорослим. Мама навчила мене поважати друзів, бути вірним їм і у радощах, і у горі. До матері, хранительки роду, ніжної, чуйної, мудрої жінки, звернені найтепліші рядки поетів. Дякую, що ти в мене є, любя матусю!»

Богдан Гаврилюк: «Моя матінка допомагає і підтримує мене з початку мого життя. Хто ж, якщо не рідна ненька вибачить твої помилки і ніколи тебе не залишить в біді? Мати – це єдина людина, для якої ти – важливіший за все на світі. Моя мама дуже освічена і розумна людина, також вона милосердна і добра, завжди готова прийти на допомогу. Ще вона професіонал своєї справи. Вона користується повагою серед друзів та колег по роботі. Для мене мама – найважливіша людина. Я люблю свою неньку!»

Роман Гелемба: «Мама – це єдина людина, яка любить тебе по-справжньому. Ти не перестаєш бути людиною, поки у тебе є мама. Мама – це синонім до слова «любов». Перший подарунок, який дає нам мама – це життя, другий – любов, третій – розуміння. Материнство – найважча з робіт, що приносить радість. Мама – найближча людина, найкращий друг».

Антон Жарковський: «Я дуже люблю свою матусю. Вона гарна, весела, привітна, наче сонечко! Вона завжди поряд, завжди допоможе. Немає кращої усмішки у світі ні у кого, крім неї! Мама вчить нас найголовнішим людським якостям – доброти, чесності, порядності та людяності. Для мене немає ближчої людини за мою матусю. Вона – мій промінь сонця, моя наснага. Моя мама – найкраща у світі!»

Учні групи №39,

Т.М. Баланда,

викладач іноземної мови

Поверніться до мамі

Скільки потреб не було б на Землі,
В першу чергу несуть їх до мамі:
Простягаються ручки до неї малі,
Через роки – ідуть телеграми.

Не завжди ми цінуєм той час,
Коли матінка поруч старенька.
Бринять сльози у неї в очах,
Голова давно стала біленька.

Так чекає обіймів вона,
Тепле слово, цілунок у щічку,
На роботі сини допізна,
І не часто побачити дочку.

Заморилась бідненька в журбі,
Всім потрібна була молодію,
А старенькою – стала в нужді,
Недоглянутою і самою.

Терпнуть руки з роботи й від горя,
В грудях серце болить і пече,
Рій думок, дальніх спогадів буря,
По щоці річка тепла тече.

Найдорожчі сини й любі доньки,
Витріть сльози із рідних очей,
Нехай внуків маленькі долоньки
Обіймуть за стареньке плече.

Пригадайте разом, як колись
Тихо вірші читали й поеми,
Як траплялося щось, ви молились,
Щоб Господь допоміг у проблемі.

Віднайдіть на полиці альбом,
Де на фото і мама, і тато,
Де всі діти сидять за столом,
І у хаті усіх так багато...

І моліться за маму живу,
Доки б'ється серденько у грудях,
Подаруйте надію нову,
Бо ніхто, як вона, вас не любить!

Навіть взимку для неї цвістимуть
сади,
Якщо поряд і діти, і внуки,
І не знатиме бабця старенька біди,
Бо давно вже забуде розлуки.

Не шкодуйте для рідної лагідних слів,
Добре слово бадьорить та гріє,
Ваша мама розквітне, всміхнеться вві
сні,
Навіть трішечки помолодіє!

Подаруйте матусі частинку душі,
Нижний погляд і лагідне серце,
Її очі засяють любов'ю в тиші,
А усмішка засвітиться сонцем.

І.О. Колодкіна, майстер
виробничого навчання

Найрідніша людина у світі – моя мама

Слово «мама» – це щире, іскристе слово, що наповнене любов'ю та піклуванням, адже називати найдорожчу людину таким прекрасним словом є понад усе для кожної дитини у цьому світі.

У нашому житті не минає дня без материнської турботи та ласки. Моя мама готова подати руку допомоги, вміє розрадити та втішити у важку хвилину, обов'язково знайде вихід із будь-якої складної ситуації. Вона провела біля мене багато недоспаних ночей, коли я хворіла, і біль та розпач відступали. Ненька вміє уважно вислухати та дати мудру пораду, як краще вчинити, щось смачненьке завжди приготує. А скільки тепла у цьому простому слові «мама», що лунає із наших уст щоранку! Моя мама буває трішечки суворою, коли я чиню погано. Я вважаю, що ніхто не може заперечити, що зауваження дорогої людини робиться для нашого добра. Згадую, скільки разів матуся називала мене «сонечком», «квіточкою», зайчиком» – ці слова теж є проявом найніжніших почуттів матері.

Із посмішкою чи замислена, вона трудиться зранку й до ночі, щоб усім було добре. Ось тому, мама для мене – найдорожча людина. І я відповідаю їй допомогою і старанням, повагою і любов'ю.

Карина Мусієнко, учениця групи №16

У перший день літа, першого червня, у всьому світі святкують Міжнародний День захисту дітей. Це прекрасне свято радості та надії. Саме у своїх нащадках ми хочемо бачити здійснення власних мрій і сподівань, прагнемо, щоб вони росли здоровими та радісними, прославляли свої родини та рідний край. Один день щороку привертає увагу дорослих до проблем порятунку дітей від безлічі небезпек, які підстерігають їх у цьому світі.

Це свято вважається одним з найстаріших міжнародних свят. Вперше його відзначили в 1950 році. В Україні День захисту дітей святкується з 1998 року.

Це не тільки галасливі і веселі святкування дівчорі, але й нагадування суспільству про необхідність захищати права дітей, прагнути, щоб усі росли щасливими, вчилися, займалися улюбленою справою і в майбутньому стали хорошими батьками і громадянами своєї країни, тому що це необхідна умова формування гуманного суспільства. В цей день кожен повинен спробувати зробити для дітей свято. Це свято потрібне, щоб люди звернули увагу, що поруч є діти з їхніми потребами та проблемами.

Рішення про проведення Дня захисту дітей було ухвалено Міжнародною демократичною федерацією жінок на спеціальній сесії в листопаді 1949 року. ООН підтримала цю ініціативу і оголосила захист прав, життя і здоров'я дітей одним з найважливіших напрямів своєї діяльності.

У міжнародного Дня дітей є прапор: на зеленому тлі, який символізує зростання та гармонію, навколо знаку Землі розміщені фігури – червона, жовта, синя, біла, чорна. Ці людські фігури символізують різноманітність і терпимість. Знак Землі, розміщений в центрі, це символ нашого загального дому.

Цей день особливий. Першого червня відбуваються різноманітні заходи, що підкреслюють увагу до дитячих прав і до формування гармонійної особистості.

Н.В. Яричук, викладач української мови

ДЕНЬ МАТЕРІ

Перше знайомство немовляти з навколишнім світом – це пелюсткова ніжність материнських долонь, світанкова посмішка і безмежна любов, що невпинно струменить з маминого серця з цих перших хвилин і протягом усього життя.

До кого я піду, як чорна скрута?

До ньєки, як завжди.

До кого, як душа від болю скута?

До мами, як завжди.

До кого, як непевність шлях заторгить?

До матінки, авжеж.

Коли тривога у безсоння вводить –

До тої, що душа її без меж...

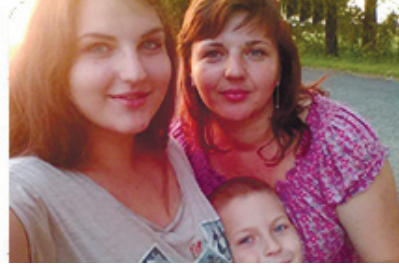
Неможливо переоцінити материнство. Жінці дарована можливість продовжувати рід людський, вчити людину своїм прикладом бути милосердною, щедрою на добро і ласку, сильною в тяжку годину, винахідливою і наполегливою в проблемних ситуаціях, здатною на самопожертву заради інших. То хіба могло людське суспільство не підкреслити винятковість жінки-матері святом?

День Матері – свято любові та пошани, і єдина справжня нагорода за нього – взаємна

любов! Любов матері є основою і джерелом життя. В усьому світі мірою вартості людини вважається її вдячність матері за життя, за всі її старання, виховання й самопожертви.

В Україні цей день святкують з 1929 року з ініціативи Олени Кисилівської, редактора тижневика «Жіноча доля». Особливо широко відзначається це свято у Західній Україні: влаштовуються святкові вечори, виставки, концерти, забави. Мета цих святкувань – віддати пошану матері. Це повинні робити усі люди. І ті, які мають щастя бути зі своїми матерями, і ті, що можуть поїхати до них чи хоча б зателефонувати або написати листа.

Сучасні матері, постійно працюють або здобувають вищу кваліфікацію чи професійну освіту, не мають можливості весь свій час присвятити дітям і, здається, мало приділяють їм уваги. Але з іншого боку, таким життям матері подають своїм дітям приклад наполегливості, працьовитості,

цілеспрямованості; окрім того, дитина, безумовно, користує з високого інтелектуального рівня матері, спостерігаючи її зусилля, сама прагне здобути добру освіту, зайняти належне становище в суспільстві.

Любов, повага до матері у свідомості українця переноситься на рідну землю, свою Вітчизну. Найкращі національні митці у своїх творах оспівували і прославляли рідний край, порівнювали свою землю з рідною матір'ю:

Пісня про рушник

Рідна мати моя, ти ночей не доспала

І вдила мене у поля край села,

І в дорогу далеку ти мене на зорі проводжала

І рушник вишиваний на щастя

дала...

А.Малишко

Мамо моя рідна і єдина

Мамо моя рідна і єдина,

Ластівко добра і теплоти,

Я для тебе був і є дитина,

І для мене найдорожча ти...

В.Герашенко

Ця щира любов лежить в основі патріотизму, стійкості і незламності тих, хто боровся і бореться за добро і незалежність України, хто у найтяжчі часи і лихоліття не шкодував і не шкодує зараз сил, а часом і власного життя, оберігаючи свою Україну.

С.П.Мазуренко, викладач української мови і літератури

Наші батьки – найближчі для нас люди в усьому світі. Тато і мама – «два сонця гарячих», які зігрівають нас промінчиками своєї любові усе життя. Поруч з материнською любов'ю і ніжністю кожен з нас повинен відчувати сильне і надійне батьківське плече. Свято батька, як і День матері, відзначається зараз у багатьох країнах.

Воно взяло свій початок у 1909 році, і вперше було відзначено у місті Спокан, штату Вашингтон, США. Ініціатором Дня батька

ка виступила жінка – Сонора Смарт. У роки її дитинства в їхній сім'ї разом з нею було шестеро дітей. Після народження останньої їхня мама покинула цей світ, і усі турботи про дітей взяв на себе їхній батько Вільям Смарт. Він, звичайно ж, не міг замінити материнської ніжності, але зробив все, щоб його діти не були позбавлені турботи, розуміння і любові. Діти вирости. Кожен пішов своїм шляхом. Сонора вийшла заміж. Одного разу, в 1909 році, під час церковних відправ, присвячених Дню матері, вона згадала своє дитинство і подумала про батька, на чій плечі лягли всі турботи по їхньому вихованню та утриманню.

Вона пішла до міської ради і запропонувала заснувати нове свято – День батька. Ця ідея була схвалена місцевою владою. Було вирішено провести належні святкування в День народження Вільяма Смарта. Так, 18 червня це свято поступово почали відзначати в інших штатах і країнах.

Ким же є тато в житті кожного з нас? Мабуть, над цим питанням задумувались усі.

Відколи я вступила до нашого училища і покинула рідну домівку, душу мою переповнюють спогади про безтурботне дитинство, про рідних і милих серцю людей. І серед них

ТАТО – ОПОРА НАШОЇ РОДИНИ

– мій тато, мій найдорожчий у світі тато.

У мене таке враження, що він взяв мою долоню у свою сильну, натружену руку і веде мене по життю. Так було, коли я пішла до першого класу. Мені було дуже боязко, але впевнений, лагідний погляд батька і його слова: «Не бійся, донечко, ми завжди поруч», допомогли впоратись із дитячими страхами. Таку ж підтримку я відчувала, коли обрала навчання в нашому училищі. Знову ж вагання і непевненість мені допоміг подолати мій тато. І зараз я не шкодую про свій вибір.

Тато – опора нашої родини. Кажуть, кожен справжній чоловік марно прожив своє життя, якщо зробив три речі: побудував будинок, виростив дерево, народив дітей. І це про нашого татка. Власними руками, цеглинка до цеглинка, довгі роки він будував наш дім. Нам в ньому тепло, просторо і затишно. І завжди хочеться до нього повертатися. Тато – дуже працьовита людина. Він добрий господар, дбає, щоб ми нічим не були обділені, бо нас у нього троє, щоб був достаток у домі. Зі слів мами, «вона почувалась за ним, немов за кам'яною стіною». Водночас тато любить

і цінує прекрасне: українські народні пісні, гумор, поезію. І як частинка цього потягу до краси, – чудовий сад, який він посадив своїми руками. Він тишить нас не тільки буйним квітом і рясними плодами, але й милує око, і є окрасою нашого обійстя.

Мій тато дуже працьовита людина. І професія у нього справжнього чоловіка-трудівника. Він – тракторист. Робота важка, виснажлива, особливо, коли посівна чи збір врожаю. Встає вдосвіта і приходиться вже пізно ввечері. Інколи мені здається, що він падає з ніг від втоми, але завжди розпитує нас із сестричками, як минув день, які оцінки отримали. І хоча руки тремтять від перевтоми, знайде сили подивитися щоденники, полистати зошити чи просто погладити нас по голові.

Хочеться сказати йому спасибі за батьківську турботу, розуміння, підтримку, готовність пробачити, прийти на допомогу.

Для мене мій тато – це ідеал. З нього хочеться брати приклад в усьому, бо він – найкращий.

Марина Степанчук, учениця групи №42

Мама – це часто перше слово, яке вимовляє маленька дитина. Це та людина, яка годує і вчить тримати ложку, яка тримає маля за ручки в його перших кроках і підтримує та оберігає впродовж всього життя. Це той янгол-охоронець, який намагається вберегти, пронести через всі негаразди своїх уже дорослих дітей.

Ми знаємо, що в маминому серці завжди є місце для дитини, а вдома щоразу буде чекати тепла вечір. Та не завжди ми говоримо своїм мамам, як вони нам потрібні, що ми сумуємо за ними. Телефонний дзвінок і декілька лагідних слів – це посмішка на маминому обличчі і спокій на душі.

Цінують, любіть і поважайте людей, які дали вам життя!

Т.О.Чорба, викладач спеціальних дисциплін

Звернення мами до доньки

Моя маленька донечко, До мамки прибіжить,
Моє маленьке сонечко, Скочить під одіялко
Карі оченятка, Та й поцілує мамку.
Маленькі рученятка! Матуся пригорне,
Раненько як проснешся, А доня знов засне.

Юлія Островська

Відповідь любій мамі

І нехай вам життя не здається медом, але повірте, мама робить все, що в її силах, та навіть більше, щоб ви були щасливими... Стежка життя надзвичайно важка та терниста, але матуся буде вас через неї вести, поки її сили не покинуть. Що б не сталось, вона завжди зрозуміє та підтримає. Цінують це, будь ласка, поки є можливість. Любіть та поважайте свою матусю, адже вона, як маленький сонячний промінчик, буде освітлювати вашу долю. Вона – найцінніший скарб, котрий вам подарувала доля.

Цінують найрідніших

Матусі

Я щиро вдячна за життя. І милосердною рости,
Все дуже складно, знаю я... Хоч щастя в тебе було мало,
Ростити та оберігати, Мені його ти віддавала...
Життю навчати повсякчас, Рідненька ти моя, матусе,
В час скрути рук не опускаєти, Ти – сущий янгол на Землі.
Таке ж було... та і не раз. Пробач, за сльози та тривоги,
За все я, мамо, тобі вдячна, Голубко милая моя.
Я пам'ятаю, як тримала Пробач, за всі слова їдкі...
Ти ручки крихітні такі... Пробач, що поряд рідко я,
Як тихо плакала-ридала, Кохана ненечко моя!
В колісці ти мене гойдала, Доземно в ноги поклонюся,
Ходить навчала по землі, За тебе Богу помолюся...
Як вчила вірити й любити, За твої карі оченятка,
По справедливості робити За ніжні-ніжні рученятка,

За добре серденько твоє
Спасибі, мамо, що ти є!

Ірина Островська, учениця групи №48

СВІТЛІ ВІНШУВАННЯ

Звертаюсь до усіх випускників як наставник, порадник та просто люблячий майстер та бажаю вам злагоди, віри, надії, впевненості в будь-яких починаннях. Кожен з вас пройшов певний етап життя, відкрив щось нове, знайшов себе у тій чи іншій стихії. Тож, зичу, аби ви не розчарувалися в собі, далі рухались по життю з думками про рідне училище і про те, що воно для вас відкрило.

У свою чергу не можу не відзначити мою любов та рідну серцю групу №17. Це дівчата з різними світоглядами, планами на майбутнє, з гарними характерами та особливими вподобаннями. Але поєднало їх одне – прагнення до самовдосконалення, відкриття нових горизонтів. І знайшли вони все це в професії офіс-адміністратора. Як майстер і просто ще одна «мама», я пишаюся їхніми здобутками, радію їхнім звершенням, переймаюся їхніми проблемами та долями. З впевненістю можу сказати, що за цей рік «мої дівчата» багато досягли. Вони змінювали себе та свої звички, вони розкривались та розцвітали у нас на очах. Нашим завданням для них було дати можливість, підтримку, пораду, настанову, зрозуміти їх та з'єднати у єдиний колектив.

Я бажаю вам, мої любі, так як і усім випускникам, що вже готові розпрощатися зі стінами училища: завжди вірте в себе, будьте неповторними, єдиними та унікальними. Знайдіть справу свого життя і віддавайтеся їй сповна. Будьте просто щасливими, радійте кожній хвилині. Пам'ятайте, немає в житті проблеми, з якою ви б не впоралися. Умійте вислухати ближнього, дати мудру пораду та простити. Тримайтесь гідно і з гордістю несіть звання випускника Вінницького міжрегіонального вищого професійного училища.

В.В. Вінярська, майстер виробничого навчання

ВИПУСК-2017

*Руслан Мазур,
учень групи №25*

*Сніжана Сайгушева,
учениця групи №25*

*Ольга Ставська,
учениця групи №25*

*Кіра Старкова,
учениця групи №17*

*Альона Білик,
учениця групи №8*

*Діана Садкова,
учениця групи №8*

*Олена Галицька,
учениця групи №14*

*Вікторія Русавська,
учениця групи №17*

*Віолетта Сорока,
учениця групи №17*

*Вікторія Паламарчук,
учениця групи №17*

*Сніжана Приймак,
учениця групи №17*

*Олександр Чернишов,
учень групи №20*

*Настасія Гоцалок,
учениця групи №15*

*Антоніна Ткач,
учениця групи №17*

*Максим Лученко,
учень групи №24*

*Анастасія Мельник,
учениця групи №12*

*Яна Надкернична,
учениця групи №15*

*Олексій Колісник,
учень групи №6*

НАШИМ ВИПУСКНИКАМ

учнями на уроках, відвідувати заняття різних гуртків, брати участь у спортивних змаганнях, перевіряти рівень своїх знань у різних інтелектуальних конкурсах...

Ось такими я згадую моїх випускників 2017 року. Доросле життя манить їх, молодих, своєю свободою і новизною. Здається, там, за порогом училища, те справжнє, чого так не вистачає у звичній атмосфері рідного навчального закладу. Але ж реальність завжди виявляється суворішою та тривожнішою.

Швидко промайнув рік навчання в училищі – рік, наповнений веселощами, радістю відкриттів і незабутніх зустрічей. Що може бути краще цієї молоді пори? Вона дарує вірних друзів, вона окрилює зухвалими мріями і зміцнює вірою в себе. Позаду залишилися конспекти, іспити, безсонні ночі. Попереду – пора звершень, пора самостійного, дорослого життя.

За традицією на урочистостях з нагоди закінчення навчального закладу випускники висловлюють слова вдячності своїм наставникам і батькам. Нам же, педагогам, теж хо-

четься подякувати вам і сказати напутнє слово. А тому, користуючись нагодою, зичу вам, мої дорогі випускники, щастя і везіння! Бажаю, щоб у подальшому житті зустрічалися лише добрі і порядні люди, щоб, стаючи дорослими і самостійними, ви не забували тих життєвих уроків, які вам, разом зі знаннями, дало училище! Сподіваюсь, що ми навчили вас того, чого і повинні були навчити, що ми виховали вас такими, які гідно виховують інших.

Зараз, озираючись на все пережите разом, зичу вам, дорогі, не втрачати амбіцій і наполегливості, не витрачати життєвої енергії марно, та з кожним днем лише примножувати її, без найменших сумнівів вірити в себе і свої можливості. З упевненістю хочу заявити, що ми випускаємо гідних фахівців і знавців своєї справи.

Отож, бажаю усім вам здійснення бажань і планів, успіхів і високих досягнень.

Вітаю з випускним!

Удачі в підкоренні життєвих вершин!

Н.Л. Гавриш, класний керівник групи №25

**Не забувайте незабутнє
І не знецінюйте коштовне,
Не загубіться у юрбі.
Не промініяйте неповторне
На сто ерзаців у собі.**

Л. Костенко

Мої учні, що випускаються у 2017 році, – розумні і талановиті, порядні і доброзичливі. Їхніми відмінними рисами завжди були допитливість і бажання не зупинятися на досягнутому. Їхніх знань і енергії вистачало на все: бути активними

33 випускники-2017 отримали дипломи з відзнакою

*Наталія Кузьменко,
учениця групи №17*

*Каріна Бзовська,
учениця групи №8*

*Альона Корнелішина,
учениця групи №17*

*Тетяна Шоліщук,
учениця групи №17*

*Назар Дяченко,
учень групи №6*

*Інна Герасимова,
учениця групи №20*

*Олександр Стасюк,
учень групи №20*

*Тетяна Гаврилюк,
учениця групи №25*

*Дар'я Чоботок,
учениця групи №20*

*Олександр Волкотруб,
учень групи №25*

*Микола Олійник,
учень групи №20*

*Олег Любаршук,
учень групи №25*

*Інна Ізаківська,
учениця групи №25*

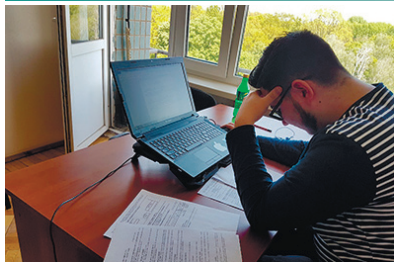

*Юрій Мусяк,
учень групи №24*

*Ірина Стрілець,
учениця групи №20*

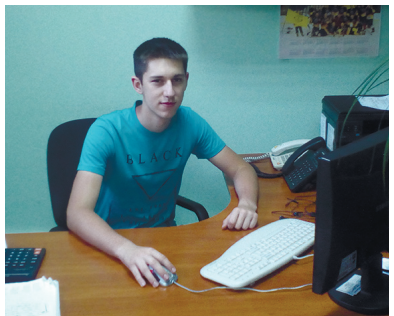
ПРАКТИКА – КРОК ДО ПРОФЕСІОНАЛІЗМУ

Якщо ми не вміємо застосувати, те що ми знаємо, то ці знання абсолютно марні. Тому всі учні училища проходять практику під час навчання в училищі.

Практика допомагає учневі усвідомити правильність обраного ним шляху. Проходження практики на підприємстві дає найповнішу картину професійної діяльності. Учень виконує свою майбутню роботу, застосовує знання, вчиться діяти «тут і зараз». Прийняття рішень в реальних умовах дозволяє учневі максимально розкрити свої таланти і вміння. Протягом роботи він вчиться взаємодіяти з колективом і начальством. Основи професійного спілкування даються в найзрозумілішій формі. Саме в цей момент можна максимально поглибити і розширити свої знання.

11 травня учні групи №4 у повному складі вийшли на виробничу практику з професії «Оператор комп'ютерного набору» на підприємства м. Вінниці і Вінницької області.

Максим Дорош проходить практику у центральному відділенні «Мегабанку». З його слів, спочатку було досить важко. Не міг зрозуміти, що потрібно виконувати, куди іти, як діяти. Адже на практиці потрібно виконувати завдання не лише за програмою практики, а й ті, що покладає на тебе керівник. Дуже боявся зробити помилку, внести не ті дані, не там зберегти документ. Було боязко перепитати, якщо не міг виконати завдання. Але з часом зрозумів, що, перепитуючи, роблячи помилки, та виправляючи їх, отримуєш більше знань і вмінь, ніж будеш мовчати і соромитись. Навколо працюють добрі і чуйні люди, які готові тобі допомогти, підказати. Артур Рисінський проходить практику на виробничій фірмі «Інтерсервіс», яка займається ремонтом та обслуговуванням побутової техніки. «Проходячи практику на даній фірмі, я маю змогу не тільки закріпити свої знання, а й використовувати їх на практиці. Тільки на підприємстві я побачив, що таке база даних у дійсності, що таблиці

Excel можуть бути неймовірно великими. Але, маючи відповідну базу знань та умінь, я швидко навчився орієнтуватися і знаходити необхідну інформацію, обробляти її та використовувати у роботі. Дуже приємно, коли керівник дає тобі завдання, ти його виконуєш і розумієш, що ти отримуєш не тільки досвід роботи, а й допомагаєш співробітникам у їхній щоденній праці. На даній фірмі у мене також є можливість подивитись на роботу електромеханіка. За цим напрямком я почну навчатись на другому курсі училища. Але на сьогоднішній день можу впевнено сказати, що я правильно обрав професію, за якою навчаюсь», – каже Артур.

Олександр Польгуль та Дмитро Сідлецький проходять практику разом підприємстві ТОВ «Агрохімсинтез», яке займається оптовою торгівлею хімічними продуктами. На думку Олександра, виробнича практика для учня часто стає відправною точкою його професійної кар'єри. Найпоширенішою помилкою учнів

є формальне ставлення до процесу проходження практики, як до ще одного навчального завдання. Щоб витягти з практики максимум користі, необхідно мати правильний настрій і розуміти, що це унікальна можливість спробувати себе у дорослому реальному житті, перебуваючи при цьому ще під крилом свого навчального закладу. І, закінчивши училище, ви будете точно знати, куди іти далі і яка робота вам потрібна.

На думку Дмитра, практика необхідна для закріплення отриманої інформації і застосування її в реальних умовах. Практика допомагає побачити підводні камені обраної професії, які не видно у теорії, дає можливість безпосередньо контактувати і отримувати досвід взаємодії з досвідченим професіоналом-наставником, домогтися перших успіхів і проявити здібності в обраній професії. Практика – це вірний спосіб знайти собі місце роботи, будучи ще учнем.

А.А. Дриманова, майстер виробничого навчання

Спогади з теплотою у серці

Як швидко лине час... Ще зовсім недавно учні групи №33, що навчалися за спеціальністю «Комерційна діяльність», безтурботно ходили на уроки, брали активну участь у всіх заходах училища, весело проводили свій вільний час. Це були креативні, веселі, талановиті учні, якими я пишалася. Сьогодні це працівники, які змогли показати свою професійність у багатьох напрямках роботи.

Пригадую, як після закінчення навчального закладу перед нами постала проблема працевлаштування. Так, труднощів виникало багато: то досвіду немає, то працевлаштовують неофіційно, але... Грамотно складені резюме, гарно пройдені співбесіди, наполегливість у своїх намірах, вміння слухати себе, комунікабельність, правильна самопрезентація дали відмінні результати. 93% випускників працевлаштувалися офіційно – із зарахуванням періоду роботи на підприємстві до трудової книжки. Так, продавці, касири, торгові представники, адміністратори, охоронники – не керівні посади, але починати потрібно з меншого, і в наших випускників є усі можливості рости кар'єрними сходами. Роботодавці задоволені нашими вихованцями, які за досить короткий час є одними з кращих. На даний час три моїх випускники проходять службу у Збройних силах України.

Я з упевненістю можу сказати, що ДПТНЗ «Вінницьке МВПУ» працює у правильному напрямку, виховуючи молодь, яка з теплотою у серці і вдячністю прийде на зустріч випускників у рідні стіни училища і зможе розповісти про свої професійні досягнення.

Пам'ятайте, життя дається один раз, і неприпустимо занепасти свої таланти і здібності. Як сказав Малькольм Форбс, американський газетний магнат: «Люди роблять найбільшу помилку, якщо не намагаються заробляти на життя тим, що їм найбільше подобається».

А.В.Козачок, викладач спеціалізації

НОВИЙ ДОСВІД У МАГАЗИНАХ «ВАРШАВА» ТА «УКРАЇНОЧКА»

Ми, учні групи №23, хочемо поділитися враженнями, які отримали від проходження виробничої практики в мережах магазинів «Варшава» та «Україночка». В цих магазинах представлений широкий асортимент продукції продовольчої групи за доступними цінами та завжди є знижки на товари. Обслуговування ведеться на високому рівні, персонал завжди привітний, створені всі умови для здійснення покупок.

Так, нашу групу було поділено на дві підгрупи для проходження практики. Одну підгрупу направили в делікатес-маркет «Україночка», що знаходиться за адресою: вул. Льва Толстого, 9 (керуюча Т.М. Синькевич), іншу – у магазин «Варшава», розташований за адресою: вул. Замостянська, 1 (керуюча Т.М. Харченко). Наші робочі будні розпочалися 20.03.2017р.

Персонал магазинів нас зустрів дуже привітно, для нас були створені всі умови для проходження практики. Керівництво магазину розподілило нас у різні відділи. Тож, ми працювали у бакалії, кулінарії, лікєро-горілчаному та відділі хлібобулочних виробів, м'ясо-молочному та рибному відділах.

Це дуже цікава та пізнавальна робота, на якій ми навчилися розставляти товар за категоріями, визначати строк придатності, а також орієнтуватись у ціні на товар.

Артему Полторакову найбільше запам'яталась робота у рибному відділі, адже саме там він вивчив «ази» із чищення та розбирання риби та рибних виробів. Його роботою були настільки задоволені, що запропонували працевлаштування після практики.

Леся Хребтій здійснювала моніторинг цінової політики магазинів у м. Вінниці, робила аналіз та розробляла пропозиції щодо ціни на той чи інший товар.

Євген Завальнюк – єдиний, хто працював у лікєро-горілчаному відділі. Він вивчив великий асортимент продукції різної ціни, слідкував за порядком та чистотою, не допускав пошкодження акцизних марок та взагалі цілісності упаковок. Керівництво магазину було дуже задоволено роботою юнака.

Вікторія Пілюх, Валентина Зеленьок, Інна Кришталь працювали у відділі кулінарії, у якому потрібно було слідкувати за якістю, а також за свіжістю товару. У спілкуванні з покупцями дівчата були завжди усміхненими та привітними, знаходили підхід до кожного, спокійно вирішували проблемні ситуації або кликали на допомогу адміністратора.

Андрій Василенко проходив практику у хлібобулочному відділі, де потрібно було слідкувати за свіжістю продукції, правильно виставляти товар, дотримуватись норм особистої гігієни, не

складати свіжий товар один на одного, оскільки свіжа випічка може прим'ятись, зіпсується товарний вигляд.

Тетяна Гладка, Олександр Буренко та Юлія Кірякова працювали у молочному відділі, у якому потрібно було особливу увагу звертати на строки придатності, оскільки молочна продукція зберігається недовго. Адміністрація також слідкувала за цим відділом, щоб не було простроченого, і щоб покупці були задоволені свіжим та якісним товаром.

Завдяки практиці ми здобули нові уміння і навички, а також закріпили ті, що отримали у навчальному закладі.

Виробнича практика тривала 2,5 місяці, але час промайнув, наче один день. За цей період ми навчилися і дізналися багато нового і корисного, отримали чималий досвід, який знадобиться у нашій майбутній професії. Ми також встигли полюбити і прив'язатися до доброзичливого персоналу магазинів. Дуже сумно, що практика закінчилася, і ми знову вийшли на навчання.

Дякуємо училищу за таку гарну можливість набути професійних навичок у магазинах «Варшава» та «Україночка». Будемо з нетерпінням чекати наступної практики на 3-му курсі.

Учні групи №23

КРАЩИЙ ПРОФЕСІОНАЛ СВОЄЇ СПРАВИ

З метою підвищення рівня професійної підготовки, розвитку творчої активності учнів, вдосконалення системи роботи з обдарованою молоддю, удосконалення організації та змісту навчання під час підготовки кваліфікованих робітників з професій «Монтажник інформаційно-комунікаційного устаткування» та «Електромеханік з ремонту та обслуговування ЛОМ» у нашому навчальному закладі відбулися конкурси фахової майстерності серед учнів груп №13, №6 та №39, які навчаються за відповідними професіями.

Для організації та проведення конкурсів були створені відповідний організаційний комітет і журі, до складу якого залучалися представники адміністрації, викладачі спеціальних дисциплін та майстри виробничого навчання.

Конкурси проводилися у 2 тури (теоретичний і практичний). Теоретичний тур передбачав перевірку теоретичних знань з професії і виконувався всіма учасниками одночасно у вигляді тестових завдань. Учасники, які пройшли 1 тур, допускалися до участі у практичному турі, що передбачав виконання комплексного практичного завдання, якісне виконання якого підкреслювало професіоналізм учасників конкурсів.

Переможці конкурсів були визначені за багатобальною системою оцінювання за такими показниками як якість виконання завдання, раціональність прийомів виконання роботи, швидкість виконання роботи, глибина знань програмного матеріалу.

Так, отримавши найбільшу кількість балів у теоретичному та практичному турах, найкращим професіоналом своєї справи з професії «Монтажник інформаційно-комунікаційного устаткування» став учень групи №39 Владислав Гудемчук. Почесне II місце виборов учень групи №39 Ярослав Іваніщев та III місце – учень групи №6 Іван Кузьменков.

Найкращим фахівцем з професії «Електромеханік з ремонту та обслуговування ЛОМ» став учень групи №13 Євгеній Заграбчук. II місце посіли учні групи №45 Денис Журовський та Валентин Радчук, III місце – учень групи №13 Володимир Бородеянець.

Приємно відзначити належний рівень підготовки усіх учасників конкурсів, їх професійний підхід, здоровий дух суперництва, радість та високу зацікавленість при виконанні поставлених завдань.

Вітаю переможців та усіх учасників конкурсів фахової майстерності та бажаю професійного та творчого зростання.

Т.В. Коношевич,
викладач спецдисциплін

БУДЬ КВАЛІФІКОВАНИМ РОБІТНИКОМ

12 травня 2017 року в групі №39 відбулася зустріч з випускником 2015 року Максимом Хоміцьким, який розповів про своїх три незабутніх роки, проведені у Вінницькому МВПУ.

Юнак поділився своїми спогадами про випускний іспит, на якому був присутній головний інженер «Телекомунікаційної компанії «Вінтелепорт», що був приємно вражений знаннями Максима з професії: «Монтажник інформаційно-комунікаційного устаткування».

Після закінчення училища Максим вступив на денну форму навчання до Вінницького національного технічного університету на факультет «Радіотехніки, зв'язку та приладобудування». Провчившись півтора роки, прийшло усвідомлення, що основний багаж знань він отримав у стінах Вінницького МВПУ, тому перевівся на заочну форму навчання.

Максим вирішив працювати та влаштувався до «Телерадіокомпанії «ЕВЕРЕСТ». Отримані знання та навички застосовує при прокладанні мережі Internet та кабельного телебачення, що «підкріплюється» гарною заробітною платою.

У розмові з учнями групи №39 Максим звернув увагу на те, що усі предмети важливі і навіть ті, що на перший погляд здаються не зовсім цікавими. Також він порадив, щоб ми більше часу приділили урокам виробничого навчання та спеціальним дисциплінам. Адже саме на них Максим навчився практично всього, що зараз вміє та знає.

Учні із зацікавленістю слухали випускника та ставили йому безліч запитань.

В кінці зустрічі Максим звернувся до учнів групи №39 з порадою працювати над саморозвитком та ніколи не зупинятися на досягнутому.

М.А. Домінов, майстер виробничого навчання

Більшість із нас далеко не байдужі до різних солодошів і, звичайно ж, добре в цьому всьому знати розумну міру. Але не можна не відзначити той факт, що без солодошів, без кондитерських виробів і випічки важко уявити собі будь-яке свято, що супроводжується невтомною роботою кондитерів. Саме для цих «чарівників», які зі звичайних, всім нам відомих продуктів здатні створити шедевр, започаткували День кондитера. Україна святкує це свято 3 травня, саме в цей день 1932 року був створений Всесоюзний науково-дослідний інститут кондитерської промисловості.

Історія кондитерського мистецтва своїм корінням йде в глибоку старовину і нерозривно пов'язана з активним використанням меду, а потім і цукру, який вперше навчилися отримувати з соку цукрової тростини в Індії приблизно в 850-му році нашої ери. Як окреме мистецтво воно виникло і набуло поширення спочатку в Італії в кінці XV – на початку XVI століття.

Це сталося з появою цукру в тих регіонах. До тих пір всі основні солодоші в Європі купувалися на Сході переважно в арабів, одних з родоначальників кондитерської справи в стародавньому світі.

В Україні професія кондитера надзвичайно популярна і потрібна, тому наше училище радо надає можливість всім бажаючим стати висококваліфікованим спеціалістом, опанувати цю складну і разом з тим дуже цікаву та творчу професію

День кондитера

– «Кондитер». Однак свою професію кондитери освоюють все життя. Погодимось з тим, що отримати диплом недостатньо. Крім досвіду необхідно володіти ще нестримною фантазією, відмінним смаком і схильністю до творчості, щоб радувати любителів солодкого тортами, десертами і печивом.

По всьому світу можна знайти відчайдушних кондитерів, які шалено закохані в свою професію.

Українським кондитерам також не бракує ентузіазму, тому до дня міста Кременчук Полтавської області спекли найбільший в Україні торт. Він має форму річки Дніпро з про-

кладеним мостом. На ньому – герб країни. Виріб важить 1,1 тис. кг, завдовжки – 4,03 м, завширшки – 2,3 м. Торт випекла місцева кондитерська компанія «Лукас», яка витратила на нього 519 кг молочного крему, 249 кг борошна, маргарину й мастики – 272 кг, 15 кг цукру. Ідею торта кондитери розробляли майже місяць.

У нашому училищі також навчаються талановиті юні кондитери. Відтак, нещодавно на базі ДПТНЗ «Вінницьке ВПУ сфери послуг» відбувся обласний конкурс фахової майстерності серед переможців училищних конкурсів Вінниці та Вінницької області. У конкурсі взяла участь 20 учасників, в тому числі і учениця групи №24 Наталя Бобчак. В цій нелегкій боротьбі Наташа зі своїм тортом «Ніжна симфонія» посіла II місце.

Кондитерам вдається робити наше життя трішечки солодшим, вносячи в нього частинку теплоти і затишку, вони цілком заслужили на свій професійний святковий день. Тому ми поспішаємо привітати всіх наших чудових кондитерів! Нехай і у вашому житті відбивається наша частинка тепла і любові. Спасибі вам за смачні і приємні моменти, які ви даруєте всім нам.

Зі святом вас і творчих успіхів! Ласунами, безумовно, не народжуються, ними стають. І все завдяки вам – майстрам кулінарного мистецтва, кондитерам. Саме вам під силу створювати шедеври з бісквіту, крему і ніжного безе. Ми, завдяки таким чудовим людям, маємо можливість побалувати себе смачненьким щодня.

Р.А. Мазур, викладач спецдисциплін

Мій перший млинчик не був «КОМОМ»

Коли я ходила у дитячий садочок, дуже хотіла стати лікарем, а пішла в перший клас – вчителькою. В старших класах нам дали завдання: написати твір про історію виникнення різних професій, мені дісталася – «кондитер».

У нас в роду не було кондитерів, але мама та бабуся часто ласували мене різними смаколиками, тому я залюбки взялася до цієї теми.

Скільки цікавого я дізналася, гортаючи сторінки журналів та Інтернету. Хочу цим поділитися і з вами.

Кондитер – це той «чарівник», який створює казку з тіста, яєць, горіхів та ванілі. З-під його рук виходять справжні шедеври мистецтва, якими можна захоплюватися!

Однією з версій появи терміну «кондитер» є його походження від італійського дієслова «кандієре» (варити в цукрі). Кухарі-італійці завоювали всесвітню славу своїми вишуканими солодощами ще з XV-XVI століть. Але також безперечно, що самі італійці запозичили секрети цього ремесла в арабів. У ті часи східні солодоші суворо охоронялися державними секретами арабських держав, але процеси глобалізації зародилися ще тоді, і в Європі пахлава, халва і рахат-лукум з'явилися вже в

XVII столітті.

Якщо і далі заглиблюватися в історію походження професії, то з великою часткою ймовірності можна стверджувати, що перші секрети кондитерської майстерності араби запозичили у представників ще давнішої цивілізації – індусів.

А ось шоколад потрапив в Європу з відкритої Колумбом Америки. Першими кондитерські вироби з цієї екзотичної рослини спробували іспанські конкістадори, якими їх пригощали індіанці майя. Але оскільки натуральний шоколад є гірким, то, напевно, майя не можна назвати першими кухарями-кондитерами, тому що всім відомий смак шоколадні вироби придбали вже в Європі.

Професія кондитера складна, адже він повинен володіти вишуканим смаком, фантазією

і мати схильність до творчості. Кращі творіння фахівців цього профілю по праву порівнюють із творами мистецтва.

І мені захотілося самій спробувати щось зробити. Уявляєте, мій перший млинчик не був «комом»! І я почала пекти спочатку печиво, потім булочки, кекси, рулети, торти... Я і не помітила, як поступово замінила на кухні маму!

І я зрозуміла, що це і є моє покликання. Тепер вдома кондитерські вироби готують тільки я! А щоб більше дізнатися та отримати професійні навички, я поступила на навчання в наше училище.

Саме у Вінницькому МВПУ я професійно зростаю та вже планую своє «кондитерське» майбутнє!

Ірина Пенчук, учениця групи №1

ДЕНЬ КОНСТИТУЦІЇ УКРАЇНИ

28 червня наша країна буде відзначати одну з важливих державних дат — День Конституції України.

Конституція є основним правовим актом держави — основним

Законом, фундаментом розвитку соціальних та політичних відносин, гарантом збереження прав та свобод громадянина, який є одним із символів української державності.

Цікаво, що першою Конституцією вважається Конституція гетьмана Пилипа Орлика. Ми можемо пишатися тим, що ця Конституція, прийнята 5 квітня 1710 року, була однією з перших в Європі та світі.

У житті кожної людини та держави конституція відіграє особливу роль. Для народу, конституція — це шлях у дещо краще, у цивілізованість.

Кожна людина є особистістю

— самостійною і незалежною, яка здатна вільно виражати свою думку. Свобода думки й слова є можливістю участі в житті суспільства, оскільки в певні періоди вона тісно була пов'язана саме з політичною сферою. Без гарантування права на свободу вираження думки не може існувати вільна держава, тому саме Конституція України дає нам цю можливість.

Громадська думка є вираженням взаємодії держави і суспільства. З одного боку, громадяни мають можливість впливати на вирішення питань, а з іншого, — держава

отримує сталий зворотній зв'язок. Завдяки громадській думці формується загальне вирішення питань, адже народна думка має домінувати у вирішенні проблем, формувати вплив на майбутнє. І лише завдяки єдності і мудрості народу можливо досягти поставлених цілей.

Особисто для мене Конституція України гарантує здобуття безплатної освіти, спокій і безпеку, гідний рівень життя та комфортні умови проживання. Від своєї держави хочеться отримати можливість іти власне обраним шляхом, ставати кваліфікованим спеціалістом та

працювати на користь суспільству. Я вважаю, неможливо бути байдужим до Конституції, адже в нашому житті вона займає особливе місце, оскільки кожна людина певним чином пов'язана з державою.

У Конституції вказується, що «Усі люди є вільними та рівними у своїх правах. Права і свободи людини є непорушними», саме це дає надію, що ми можемо бути впевнені у нашій державі та із впевненістю покладатись на її закони, які дають волю людям.

Т.М. Шафорост, викладач спеціальних дисциплін

Людина і природа

5 червня – Всесвітній день охорони навколишнього середовища (World Environment Day), який був проголошений Генеральною Асамблеєю ООН 15 грудня 1972 року, і з того часу його щороку відзначають в усьому світі.

Вибір цієї дати обґрунтовано тим, що саме в цей день – 5 червня 1972 року – в Стокгольмі (Швеція) почала роботу Конференція ООН з проблем навколишнього середовища, за результатами якої було створено ЮНЕП – Програму ООН з навколишнього середовища.

Приводом для цього стало звернення, що надійшло 11 травня 1971 року Генеральному секретареві ООН, яке підписали 2200 діячів науки й культури з 23 країн світу. Вони попереджали людство про небезпеку, що загрожує йому в зв'язку із забрудненням навколишнього середовища, тому «червоною ниткою» у зверненні стали слова: «Або ми покінчимо із забрудненням, або воно покінчить з нами».

Дійсно, кожна людина має батьків, які народжують, виховують, дають

найперші й найважливіші знання. Але, якщо подивитися на речі глибше, то можна зрозуміти, що не тільки в людей, але й у тварин, птахів, рослин є спільна мати. Це природа, середовище, в якому всі ми існуємо. Чому ми, цивілізовані люди, пам'ятаючи про повагу до власних батьків, часто забуваємо про повагу до нашої спільної матері-Землі?

Велика кількість людей заради тимчасової вигоди готова зробити все, навіть зруйнувати природу, підлаштувати її під себе. Їх не турбує думка про те, що на цій планеті будуть жити їхні діти, онуки.

Спочатку люди вирубували ліси, осушували болота, намагалися повернути течію річок, бездумно зану-

ривались у земні й морські глибини, порушуючи той лад, що існував мільйони років. А скільки аварій уже трапилось на заводах, фабриках, гідро- та атомних станціях? І наслідки цих аварій відбиваються не тільки на людях, але й на всіх живих істотах, бо природа — це замкнена система, що має перебувати в рівновазі, щоб нормально існувати.

Раніше люди не думали про забруднення навколишнього середовища, але зараз витрачають величезні кошти, щоб відновити колишню красу рідного краю.

У нашому навчальному закладі існує гарна традиція «Посади дерево». Учні третього курсу на згадку про себе щорічно садять дерево і квіти. Підтримали традицію озеленення на території навчального закладу й випускники-2017, які з азартом саджали туї.

Піклуючись про природу, ми піклуємося про себе, своє здоров'я, красу. Завдання людини – зберегти природу, примножити її багатства, оскільки ми повинні залишити після себе своїм нащадком багату, красиву і чисту планету.

Т.П. Кобилянська, викладач екології

Всесвітній день охорони навколишнього середовища

Україна приєдналася до світової спільноти і прийняла Всесвітній день охорони навколишнього середовища як офіційне свято в 1998 році.

Святкування цього дня розраховано на те, щоб збільшувати людський внесок у питання охорони довкілля, надати можливість активно сприяти розвитку природоохоронних рухів.

Всесвітній день охорони навколишнього середовища в Україні, а також і в нашому навчальному закладі – «народна подія», що супроводжується різноманітними заходами: «зеленими» концертами, конкурсами творів та плакатів,

висадкою насаджень, організації прибирання територій, масовими суботниками, збиранням вторинної сировини тощо.

Україна зайняла 44 місце за індексом екологічної ефективності серед 180 країн. Про це йдеться у звіті Ельського і Колумбійського університетів, які склали рейтинг показників ефективності екологічної політики держав світу. Укладачі екологічного індексу країн на 2016 рік керувалися дев'ятьма факторами. Серед них: турбота про здоров'я жителів, стан водних ресурсів країни, санітарних норм, природи і навколишнього середовища. У першій п'ятірці Фінляндія, Ісландія,

Швеція, Данія та Словенія. США займають 26-е місце, Росія – 32-е. Замикають список Сомалі, Еритрея, Мадагаскар і Нігер.

Та, в будь-якому випадку, цей день є прекрасною нагодою зробити хоча б один крок до покращення стану довкілля. Дехто відмовиться сьогодні від поїздки власним автотранспортом, хтось посадить дерево, а інший нарешті прибере сміття в своєму дворі.

Пам'ятаймо, що лише разом ми зможемо зробити довкілля чистішим, адже наше майбутнє залежить саме від нас!

І.І. Довгань, викладач біології

ЧЕРВОНИЙ МАК – СИМВОЛ ПАМ'ЯТІ І ПРИМИРЕННЯ

Законом України «Про увічнення перемоги над нацизмом у Другій світовій війні 1939–1945 років» в Україні встановлено День пам'яті та примирення і розпочато нову традицію святкування 8 та 9 травня разом з Європою та світом.

Вже третій рік поспіль Україна разом із Європейськими країнами підтримує офіційні заходи з нагоди завершення Другої світової війни у Європі та перемоги над нацизмом. Разом із Європою та світом Україна розпочинає вшанування загиблих 8 травня (день підписання капітуляції нацистською Німеччиною) і продовжує урочистості традиційно 9 травня.

Червоний мак став символом пам'яті про тих, хто загинув під час Другої світової та гине на сході України у боротьбі за незалежність. Вперше квітку маку на українському одязі ми побачили у 2014 році на заходах, приурочених до річниці завершення Другої світової війни, і яка офіційно була затверджена в Україні відповідно до Указу Президента 2015 року.

У Європі символ червоного маку, як символ пам'яті про загиблих, з'явився в рядках вірша канадського підполковника Джона Маккрея «На полях Фландрії» – про маки, що виростили на місці битви під

бельгійським містом Іпр, де під час Першої світової війни було вперше використано хімічну зброю.

Сама ідея використовувати червоний мак, як символ спогаду та скорботи, належить Моїні Майкл, викладачці американського університету.

Нині червоний мак символізує не тільки спомин про жертви Першої світової війни, а й про жертви усіх військових та збройних конфліктів у світі.

Хоч Україна і перейняла європейську символіку, проте червоні квіти маку справдавна слугували українським оберегом. «Маки цвітуть там, де була пролита козацька кров», – так ще з давніх часів говорили українці.

Червоний мак з давніх-давен є могутнім талісманом українського роду, адже означає красу, молодість та їхню скороминущість. За красою та могутністю наші предки ставили мак в ряд з іншими улюбленими символами-рослинами – калиною і волошками.

Тому червоний мак не лише європейський, але й наш український символ пам'яті і скорботи про героїв, які загинули у двох кровопролитних світових війнах – війнах минулого століття.

Назар Дяченко, учень групи №6

Курити не модно, модно не курити!

Ми всі прекрасно знаємо про шкоду куріння. Про це кричать усі, починаючи від батьків і вчителів та закінчуючи рекламою і урядом. Але не про це зараз мова. Я не буду читати нотації і вести полеміку ... А просто розповім про свої спостереження.

Я побував у декількох великих містах і бачив схожі картини. Виявляється, курити зараз не престижно! Молоді хлопці звертають більше уваги на дівчат, які не палять, вони їм здаються розумнішими. Найбільше мені сподобалася відповідь хлопців, коли у них «стріляли» сигаретку: «Я дуже впевнений в собі, щоб носити пачку сигарет в кишені». До цигарок люди тягнуться в період нестабільності, стресів, невпевненості в майбутньому. Зараз життя стало більш передбачуваним і стабільним, з'явився прошарок

людей, які знають, чого хочуть від життя, вміють заробляти і робити кар'єру і бізнес. Вони рівняються на Захід, де куріння давно вже не модне і люди орієнтовані на здоров'я і процвітання. Поступово в свідомість наших громадян теж входить думка про те, що курити не модно, непрестижно. Людина, яка думає про майбутнє, обов'язково повинна піклуватися про здоров'я, щоб в старості НЕ «загинатися» від «купи» різних хвороб.

Дуже приємно, що хлопці «тягнуться» до спортзалу, знаходять різні захоплення, стежать за собою! Подивіться навколо, милі наші дівчата, адже хлопці вже не курять, або кидають палити! Це класно! Дівчата, дотримуйтеся нашого прикладу! Ваша поширена мода на куріння і пиво вкрай згубна. А ми всі можемо бути здоровими, успішними і впевненими в собі!

Ростислав Вітюк, учень групи №44

НАРКОМАНІЯ — СОЦІАЛЬНЕ ЗЛО

Проблема наркотизації сучасної молоді настільки гостра, що вживання неповнолітніми, юнаками і дівчатами наркотичних речовин стає небезпечним соціальним явищем.

За останні роки майже вдвічі зросла кількість осіб, які перебувають на обліку в медичних закладах із діагнозом наркоманія. Статистичні дані про рівень і динаміку наркотизації відображають лише зовнішні тенденції цього небезпечного явища. Є підстави вважати, що кількість споживачів наркотичних засобів у 10 разів більша, ніж за офіційними даними. Крім того, велику кількість осіб залучено до зберігання та розповсюдження наркотиків, причому наркоманія охоплює зовні благополучних підлітків.

Наркотизації суспільства активно сприяють такі негативні фактори, як різке соціальне розшарування сімей, невірні оцінки психоемоційного фону виховання підлітків, їхня соціалізація в умовах знецінення загальнолюдських принципів моралі, дегуманізація ставлення до найвразливіших соціальних груп тощо.

Спостерігається тенденція вживання більш не-

безпечних наркотичних засобів, змінюється структура наркотизації. Сучасні підлітки вже з 11–12 років починають використовувати опіатоподібні і коноплеві культури. Сучасна молодь навіть не приховує, які психотропні та наркотичні засоби вживає.

Наркотики руйнують психіку молодих людей, зумовлюють відмову від позитивних настанов на здоровий спосіб життя, породжують мотиви прийняття хибних рішень, у деяких випадках провокуючи навіть суїцид. Набирає негативного резонансу проникнення наркотиків із суто кримінального середовища до місць масового проведення дозвілля та в навчальні заклади. Цю проблему можна вирішити тільки комплексно, беручи до уваги не лише медичні, а й соціальні, психологічні та правові аспекти.

Профілактичні заходи повинні утримувати молодь від спокуси вживання наркотиків. Ефективність профілактичної роботи залежить від довіри населення, взаємодії з органами державної влади, освіти, охорони здоров'я, інформування засобами масової інформації.

А.Д.Власюк, практичний психолог

Особисто я ніколи не палила і не збираюся робити цього в майбутньому. Це переконання маю з дитинства і, незважаючи на численні заразливі приклади, воно тільки зміцнюється. Адже не мати шкідливих звичок – це не тільки не шкодити здоров'ю, це значить бути вільною людиною.

Анна Григоренко, учениця групи №16

Молоді люди нашого віку прагнуть наслідувати дорослих. Ми бачимо перед собою у реальному житті, в кіно, театрі, зі сторінок часописів – величезну кількість дуже симпатичних, чарівних, привабливих дорослих, які курять. Нам хочеться наслідувати дорослих у всьому, бути такими ж, як вони.

Мар'яна Логош, учениця групи №16

Виникає бажання відчувати себе «справжнім» дорослим.

Бажаючи швидше вирватися з дитинства, стати таким, як дорослі, із такими ж, як у них, правами, ми шукаємо будь-які способи, щоб довести собі й іншим, що уже дорослі, що маємо право робити те, що не дозволяється дітям.

Марія Стець, учениця групи №16

Протест проти диктату і заборон дорослих. Мало хто з батьків привітає паління своєї дитини. Частіше батьки, котрі навіть курять, негативно ставляться до паління дитини, погрожують їй суворим покаранням. Знаючи це, ми починаємо курити крадькома, ховаючись від батьків.

Анастасія Кальченко, учениця групи №16

Чому підлітки курять?

Соромно сказати «ні» на пропозицію закурити, страх виглядати в очах інших «маминим синком», що боїться, якщо його «застукають» із сигаретою і покарають, страх бути пригнобленим, не прийнятим у групу ровесників.

Ростислав Дяченко, учень групи №16

Випадкове паління «за компанію», що часто супроводжується властивим усім нам прагненням «спробувати щось «новеньке»: отримати новий досвід, випробувати нові відчуття, пізнати ще непізнане.

Оксана Максименко, учениця групи №16

Підготувала викладач Т.М.Черниш

Анна Григоренко

Ростислав Дяченко

Анастасія Кальченко

Мар'яна Логош

Оксана Максименко

Марія Стець

Найбільша перемога – це перемога над собою, а найганебніше – бути переможеним своїми пристрастями

Х. Демокріт

Коли людина виконує якісь дії постійно, підсвідомо у неї виникає бажання або необхідність робити їх знову – це і є звичка.

Важливими звичками, які сприяють зміцненню здоров'я дівчат і хлопців, є пунктуальність, охайність, ввічливість, заняття спортом, виконання ранкової гімнастики, дотримання правил особистої гігієни.

Вичищені звечора черевики, вчасний телефонний дзвінок, ранкова зарядка, виконане прохання батька чи матері – теж початок формування корисних звичок. Вони допомагають дотримуватися розпорядку дня, не втомлюватися, не дратуватися через прикрі дрібниці, радувати рідних і друзів, добре вчитися, зберігати здоров'я.

Шкідливими звичками є

неорганізованість, брехливість, переїдання, куріння, вживання алкоголю, наркотиків і токсичних речовин, азартні ігри. Навіть міцна від народження людина під впливом шкідливих звичок поступово втрачає здоров'я. Шкідливі звички поволі знищують захисні сили організму й навіть можуть призвести до серйозних захворювань.

Здавалося б, дрібниці –

викинута порожня пляшка біля урни, вчасно не повернута другові книжка, маленька брехня батькам. Та непомітно такі вчинки стають звичками. На жаль, шкідливими. Адже неохайність, безвідповідальність, нечесність характеризують людину, на яку не можна покластися в житті. Ніхто не хоче мати безвідповідального друга.

Куріння тютюну має більше, ніж 500-річну історію. Відкриття Христофором Колумбом в 1492 році Америки пов'язано з відкриттям

європейцями багатьох нових для них рослин, серед яких був і тютюн. Незважаючи на заборону великого мореплавця, деякі з його моряків таємно привезли листя та насіння тютюну в Європу.

Тютюн – це однорічна рослина з родини пасльонових, висушені листки якої після спеціальної об-

робки подрібнюють і використовують для куріння. До складу листків тютюну входять такі речовини як нікотин, білки, вуглеводи, органічні кислоти, смоли і ефірні олії. Основна особливість тютюну, завдяки якій він відрізняється від інших рослин родини пасльонових, – вміст нікотину.

Нікотин – одна з найсильніших рослинних отрут, основна складова частина тютюнового диму. Куріння виключно шкідливо впливає на стан серцево-судинної системи. Особливо чутливі до

нікотину судини серця. У результаті звуження судин після кожної випадкової цигарки, які часто повторюються, може виникнути порушення кровопостачання, живлення міокарда – ішемічна хвороба серця та її важкі ускладнення.

Під час паління тютюновий дим безпосередньо діє на слизову оболонку рота і може стати причиною її запалення та раку.

Паління негативно впливає також на функцію печінки. Посилене паління впливає і на вітамінний обмін, у результаті чого кількість деяких вітамінів в організмі суттєво зменшується, особливо вітаміну С. Дефіцит вітаміну С розвивається також і у пасивних курців.

В Україні курить кожен другий чоловік і кожна п'ята жінка. Всього в країні нараховується близько 9 мільйонів активних курців, що складають третину всього працездатного населення. Щорічно до

числа курців долучається не менше 100 тис. українців. Наша держава займає II місце за кількістю викурених цигарок на одного громадянина. На кожного українця припадає понад 2500 сигарет (майже 7 щоденно). За офіційною статистикою, в Україні щороку від хвороб, пов'язаних з курінням, помирає 120 тисяч людей.

Куріння та його вплив на організм людини стають сьогодні соціальною і медичною проблемами.

Мати або не мати шкідливої звички – справа особиста. Адже нікому немає справи, якщо ви, сидячи у себе удома, гризете нігті, п'єте вже третю чашку кави і одночасно строчите СМС-КИ зі швидкістю світла. Ваше дозвілля – на що хочете, на те і витрачайте. Але, якщо вам закортіло гордо заявити про себе «Без шкідливих звичок» або, якщо здоров'я вже не дозволяє ці самі звички, то, можливо, вам потрібно буде вести здоровий спосіб життя!

Л.І. Мельник, викладач хімії

Куріння або життя

ЧЕМПІОНКИ ОБЛАСТІ З МІНІ-ФУТБОЛУ СЕРЕД ПТНЗ

11 травня на базі ЦПТО 1 м. Вінниці наша збірна дівчат з міні-футболу брала участь у фінальній

частині змагань обласної Спартакіади серед учнів ПТНЗ.

Для того, щоб пройти до фіналу, наша команда дуже вдало зіграла у відбіркових (зональних) змаганнях, що відбувалися наприкінці квітня. Наші дівчата на полі суперника перемогли команду «ВПУ сфери послуг (№19)» – чемпіонку Спартакіади 2016 року. Отже, за результатами зональних змагань, до фіналу пройшли п'ять найсильніших команд Вінницької області: ЦПТО 1 м. Вінниці, Хмельницький аграрний ЦПТО(№40), Вінницьке ВПУ ДПО, ВПУ №42 м. Погребища та, звичайно ж, наші чарівниці шкіряного м'яча – команда ВМВПУ.

До складу команди увійшли учениці груп: №48 (Анна Лучко, Вікторія Сидоренко, Юля Голубенко); №42 (Вікторія Мо-

скалюк; №25 (Вікторія Новицька); №41 (Марія Власенко); №18 (Анастасія Лавренюк); №34 (Олена Лавренюк).

Наша команда продемонструвала гарну гру, результатом якої стала ПЕРЕМОГА. Подолавши усіх своїх суперників, наші футболістки стали чемпіонками обласної Спартакіади. Технічно і злагоджено грала уся команда, адже в усіх було спільне бажання – перемогти. Надійна гра воротаря команди Юлії Голубенко та центрального захисника Вікторії Новицької, практично позбавляли суперниць усіх шансів взяти наші ворота. Дисциплінована гра Вікторії Москалюк та Олени Лавренюк, швидкі проходи по флангам Анни Лучко, уміння поборотися за м'яч Марії Власенко, майстерний дриблінг капітана команди Вікторії Сидоренко та єдиний вирішальний (такий жаданий і потрібний) гол Анастасії Лавренюк зробили цю перемогу можливою. Ми вітаємо наших дівчат з великою перемогою. Бажаємо завжди залишатись на висоті.

В.В.Петелько керівник фізичної культури

ЕСТАФЕТА — КОМАНДА — ПЕРЕМОГА

4 травня 2017 року на центральному міському стадіоні відбулась щорічна легкоатлетична естафета, присвячена 73-й річниці визволення м. Вінниці від фашистських загарбників та 72-й річниці Перемоги над нацизмом у Європі.

У цьому спортивному дійстві брали участь збірні команди усіх навчальних закладів міста. Вінницьке МВПУ представляли 8 кращих бігунів:

1. Марія Власенко, учениця групи №41,
2. Олена Городинець, учениця групи №48,
3. Валерія Станіславова, учениця групи №29,
4. Марина Яремчук, учениця групи №8,
5. Дмитро Супрун, учень групи №13,
6. Олександр Вовкотруб, учень групи №25,

7. Олександр Буренко, учень групи №23,
8. Артем Крикливий, учень групи №44.

Естафета почалась урочистим відкриттям та парадом учасників. Розпочали естафетний біг загальноосвітні школи, за ними – професійно-технічні навчальні заклади. Звичайно, не обійшлося без хвилювання перед початком забігу, але в потрібний час наші спортсмени зібралися та гідно пробігли дистанцію. За результатами всіх забігів ми виборили високе II місце серед ПТНЗ міста Вінниці.

Щиро вітаємо нашу збірну команду з легкої атлетики та бажаємо наступних перемог!

О.К. Петелько, викладач фізичної культури

КУЛЬОВА СТРІЛЬБА — ПОПУЛЯРНИЙ ВИД СПОРТУ

«Я захисник! Стріляю влучно!» – під таким девізом у 2017 році у стрілецькому тирі ВМВПУ розпочала роботу секція з кульової стрільби під егідою громадської організації «Вінницька обласна асоціація ветеранів спорту і тренерів «XXI сторіччя» (президент О.А. Фенев). Взагалі, кульова стрільба дуже популярна у світі. В чемпіонаті світу з цього виду спорту беруть участь команди з близько 200 країн. Кульова стрільба – один з пріоритетних видів спорту на Вінничині. Це водночас і військово-прикладний спорт, що є особливо актуальним в наші буремні часи.

17 травня 2017 року на базі Вінницького державного педагогічного університету ім. М. Коцюбинського проводились обласні фінальні змагання з кульової стрільби серед учнів професійно-технічних навчальних закладів. Метою цих змагань була популяризація і розвиток кульової стрільби на Вінничині, масове залучення до неї молоді, визначення рівня підготовленості юнаків до служби у Збройних силах України, виявлення найсильніших спортсменів і команд. Всього 48 учнів з одинадцяти профтехучилищ представляли п'ять адміністративних територій області: Вінницький, Жмеринський, Погребищенський, Тиврівський райони та місто Вінницю.

На відміну від інших видів спорту, де спортсмени зустрічаються у поєдинках один з одним, стрілець веде найтяжчий бій – бій з самим собою. Тут важливе вміння володіти самим собою, продемонструвати все те, чому навчилися на тренуваннях. Змагання розпочалися одночасно зі стрільби з гвинтівки і з пістолету. Виконувалась вправа ГП-1 – стрільба (стоячи) з пневматичної гвинтівки на відстані 10 м, 5 пробних і 10 залікових пострілів і ПП-1 – стрільба з пневматичного пістолету на відстані 10 м, також 5 пробних і 10 залікових пострілів.

До складу збірної команди увійшли: Роман Головачов, учень групи №7; Ольга Кирилюк, учениця групи №18; Олена Тартинська, учениця групи №2; Геннадій Барбаш, учень групи №1; Анастасія Дідур, учениця групи №29; Вікторія Леонтієва, учениця групи №41.

Наша команда показала досить високі результати та посіла V місце у загальному заліку. Проведені змагання продемонстрували бажання молоді займатися стрільбою, юнаки та дівчата намагались показати свій кращий результат та жагу до перемоги. Звичайно, для отримання високих результатів у спорті недостатньо одного бажання. Для цього потрібна наполеглива, систематична і кропітка тренувальна робота.

В.В. Петелько, керівник фізичного виховання

Малорухливий спосіб життя

У наш час сидячий спосіб життя став справжньою проблемою. Якщо задуматися, то наш з вами день складається з поїздки на автобусі на роботу, сидіння на робочому місці (близько 7-8 годин) і повернення додому. При цьому тільки 10% населення регулярно займається спортом. А 90% – обов'язково займуться цим завтра. Ось і виходить, що люди з року в рік ведуть малорухливий спосіб життя. А такий щоденний розпорядок не може позитивно впливати на наше здоров'я. Як результат, ми отримуємо величезну кількість захворювань, позбавитися від яких не так вже й просто.

Спосіб життя молоді, що навчається, можна охарактеризувати як малорухливий. Це означає, що у переважній більшості за рахунок тривалого сидіння (під час занять) організм перебуває у стані резистентності, тобто адаптований до таких умов, якому притаманне уповільнене протікання обмінних процесів. У молодих людей може спостерігатись знижена інтенсивність роботи серця або слабка та скута рухомість суглобів, також лабільність психічних і емоційних реакцій.

Організму, який росте, необхідні адекватні фізичні навантаження. І тільки одиничними уроками фізкультури і короткими прогулянками після уроків цей обсяг навантаження не заповнюється.

За допомогою фізичних вправ людина здатна підвищити рівень своєї фізичної працездатності, що зміцнює її здоров'я та подовжує період активного життя. Саме фізичні вправи є тим чинником, який зводить нанівець вплив малорухливого способу життя на організм людини. Спорт сприяє збереженню і покращенню емоційного та психо-фізіологічного стану кожного з нас. Люди, які займаються спортом, набагато менше страждають від хвороб серцево-судинної та нервової системи. Спортивні люди – здорові люди. Тож, займаймося спортом, бо про наше здоров'я ніхто, крім нас самих, не потурбується!

К.І. Сторчак, викладач фізкультури

«СТУДЕНТСЬКА ЛІГА-2017» У ВІННИЦІ

За підтримки міського голови Сергія Моргунова та Вінницької молодіжної ради із 13 квітня до 4 червня у Вінниці проходила «Студентська ліга-2017». Програма змагань включала: турнір з настільного тенісу, турнір з пейнтболу, дебатний турнір, спортивне орієнтування, кросфіт та військово-патріотичний табір.

Дебати відбулись

Більшість тих, хто чув про дебати, вважають їх лише грою. Але насправді – це не просто гра, але й інтерактивна освітня технологія, яка значно підвищує ефективність засвоєння та використання нових знань.

Ця інтелектуальна гра вчить бачити проблеми, які є навколо, з'ясувати їх причини та шукати шляхи вирішення. Саме до такої думки схиляються і наші учні, які вже тривалий час є учасниками училищних та обласних дебатних турнірів.

В рамках проекту «Студентська ліга-2017» 28 команд університетів, коледжів та професійно-технічних училищ протягом трьох днів змагались у дебатній майстерності.

Організаторами загальношкільського проекту є відділ

у справах молоді та туризму міської ради та Вінницька молодіжна рада. Це чудова можливість для студентів проявити себе та гідно представити свій навчальний заклад.

Наше училище представляли дві команди, у складі Ірини Островської, учениці групи №48, і Ярослава Іваніщева, учня групи №39 та Вероніки Самонової, учениці групи №29, і Андрія Бологана, учня групи №4.

Дебати проводились у Британсько-парламентському форматі. Наші гравці показали вміння структурно та логічно будувати свій виступ, наводити аргументи, оцінювати факти. Вони не боялись питань опонентів і чітко тримались своєї визначеної лінії.

І, як результат, – перемогу і визнання кращого топ-спікера

здобула наша команда учнів, до складу якої увійшли І. Островська та Я. Іваніщев.

Вітаємо переможців і бажаємо не зупинятися на досягнутому!

С.М. Березок, викладач суспільних дисциплін

Спортивне орієнтування

11 травня у лісовому масиві Лісопарку у рамках студентської ліги-2017, яку проводить відділ у справах молоді та туризму при Вінницькій міській раді, пройшли змагання зі спортивного орієнтування, у яких брали участь професійно-технічні навчальні заклади, коледжі та виші.

Наш навчальний заклад змагався з найзапеклішим конкурентом – «Вінницьким вищим професійним училищем сфери послуг», адже у загальному заліку вони посідають перше місце. Тому перед учасниками команди «Вінницьке МВПУ» стояли чітко визначені цілі та завдання перемогти.

При жеребі право першими розпочати боротьбу отримали учні училища сфери послуг. Одразу за ними стартувала команда «Вінницьке МВПУ», до складу якої входили: Катерина Крутовозюк, Артем Голембієвський, Ростислав Дяченко (учні групи №16), Олег Пішенін, Назар Могила, Іван Коптев (учні групи №7).

Дистанція, яку мала пройти наша команда, становила 2.5 км, і передбачала 10 контрольних пунктів, які за допомогою карти та компасу потрібно було віднайти у лісовому масиві. Загальне проходження дистанції становило 45 хвилин. Наші учні віднашли усі задані пункти, а також прийшли на фінішну пряму на п'ять хвилин раніше, ніж команда супротивника.

Таким чином, наша команда посіла I місце та здобула 10 балів до загального заліку змагань «Студентської ліги-2017». Слід відзначити, що серед усіх навчальних закладів, яких нараховувалось 12, ми посіли IV місце.

Тож, вітаємо команду «Вінницьке МВПУ» з перемогою!

А усіх бажаючих запрошуємо займатись спортивним орієнтуванням.

В.С.Кермаш, викладач суспільних дисциплін

Кросфіт

Наступним турніром «Студентської ліги» були змагання з «Кросфіту». Турнір відбувався 25.04 у залі «Krossfit box», де нам люб'язно надали місце для проведення змагань.

Дізнавшись про змагання наш навчальний заклад не залишився осторонь, і ми, не вагаючись, зібрали команду на цей складний турнір. До складу увійшли 5 учасників:

Ілля Лежепеків (учень групи №45),
Віталій Лех (учень групи №44),
Ростислав Дяченко (учень групи №16),
Андрій Пустовий (учень групи №44),
Владислав Гудемчук (учень групи №39).

Наш навчальний заклад вже вкотре змагався із найзапеклішим суперником серед професійно-технічних навчальних закладів «Вінницьким вищим професійним училищем сфери послуг». Коли команди учасників училищ були зібрані в повному складі, ми пішли на спільну розминку, після якої нам пояснили, яким чином ми будемо змагатися і які вправи нам потрібно виконувати.

Під час жеребкування право першими розпочати боротьбу отримав наш навчальний заклад. На виконання вправ було відведено 12 хв. За цей час ми мали зробити їх максималь-но чітко і якомога більшу кількість повторень.

Після сигналу тренера ми почали запеклу боротьбу. Ми старались з усіх сил, аби перемогти конкурентів. Спочатку все було не так важко, але чим ближче до фінішу, тим більше відчувалась втома. Після закінчення часу ми з тренером підраховували кількість повторень. Як виявилось, кращим серед нашої команди став Віталій Лех.

На стартову позицію стала команда противників, і ми терпляче чекали підсумків серед професійно-технічних навчальних закладів.

Результати змагань показали, що в нас однакова кількість балів, і тренери дали нам ще одне завдання, в якому брали участь ті, в кого була більша кількість повторень. Віталію Леху потрібно було якомога швидше пропливти 500 м на тренажері, який імітує греблю.

Сигнал, і учасники почали змагатися. Віталій був попереду на 3 секунди, а під кінець він ще прискорився і здобув перемогу над противником з відривом у 5 секунд.

Таким чином, наш навчальний заклад здобув I місце серед професійно-технічних навчальних закладів і отримав 10 балів до загального заліку змагань «Студентської ліги-2017».

Ростислав Дяченко, учень групи №16

Спортивний військово-патріотичний табір

3 – 4 червня відбулося заключне змагання «СтудЛІГИ-2017», яке виявилось чи не найважчим серед усіх попередніх, адже воно проходило у два етапи та відбувалося протягом двох днів. Серед учасників змагань були команди від ПТНЗ міста, коледжів та вишів. До складу команди входило п'ять осіб. Команду «Вінницьке МВПУ» представляли учні груп №16, 7, 45: Ростислав Дяченко, Іван Наваліхін, Ілля Лежепеків, Дмитро Маляр, Владислав Мангул.

Перед учасниками змагань виникла низка завдань, які протягом таборування потрібно було виконати. Так, першим – була презентація команди «Вінницькі отамани». Майстер пера Ростислав Дяченко відразу

придумав назву команді та речівку «Переможці кожен раз, отамани – це про нас». Під час творчого виступу біля багаття публіку усієї студліги розважав (без перебільшення) маестро Іван Наваліхін. Гра на гітарі не припинялась протягом усієї ночі.

Що стосується змагань з фізичним навантаженням, а саме «Теренової гри», то тут свої фізичні, координаційні, морально-вольові якості найкраще проявили учні групи №45. Так, нам не було рівних не тільки серед ПТНЗ, а й серед коледжів та вишів. Знавцем військової справи у збірці та розбірці автомата виявився Дмитро Маляр, результат якого є кращим навіть за результати військових інструкторів змагань. Що стосується вправ на рівновагу та координацію, то тут рівних не знайшлося Владиславу Мангулу, який, до речі, під час таборування хворів, але не залишив команди і змагався до кінця. Ну і, зви-

чайно, найсильнішою людиною табору став Ілля Лежепеків, саме йому ми завдячуємо перемогою нашої команди у перетягуванні каната.

Загалом участь у змаганнях яскраво поєднувалася з активним відпочинком, під час якого можна було відчувати близькість з природою, насолодитись яскравими краєвидами рідної Вінниччини. Недарма кажуть, що є речі, на які можна дивитись та слухати вічно. Що може бути краще ночівлі поблизу ріки, смаку ухи та тепла багаття, зустрічі сходу сонця під шум лісу і трави та співу лісових птахів?

За результатами усіх попередніх змагань «СтудЛІГИ-2017» команда «Вінницьке МВПУ» посіла гідне загальнокомандне друге місце серед дев'яти ПТНЗ нашого міста.

З чим і радо вітаємо усіх учасників

цьогорічної «Студентської ЛІГИ-2017».

В.С. Кермаш, викладач суспільних дисциплін

Славні нащадки козаків...

Неоціненними є історичне значення і заслуги козацтва у створенні української державності та їхній суттєвий внесок у сучасний процес державотворення. Діяльність козаків торкалася всіх сфер життя українського народу: вони боронили українські землі, освоювали південні степи, підтримували українську культуру і церкву, зробили головний внесок у визволення України з-під влади Речі Посполитої, створили Запорізьку Січ. Президент України видав низку указів, що безпосередньо стосуються козацького руху. На сьогодні постійно організовуються

різні змагання на честь козаків.

17 травня 2017 року у с.Гущенцях Калинівського району проводились Всеукраїнські спортивні ігри серед учнів професійно-технічних навчальних закладів Вінницької області «Козацька наснага». Учні нашого училища теж брали участь у змаганні, у складі: Олексія Колісника (учень групи №6), Миколи Думенка та Романа Захвацького (учні групи №13), Миколи Олійника (учень групи №20), Вадима Берлюка (учень групи №42), Віталія Леха (учень групи №44), Дмитра Кучанського та Іллі Лежепеків (учні групи №45) під керівництвом Володимира Васильовича Петелька та Євгена Степановича Тимошенка. Під відкритим небом були проведені наступні

змагання та конкурси: втеча полоненого з неволі, сильніша рука (армспорт), підтягування, змагання з гирями, перетягування канату, піднімання козака, боротьба на пасках, метання довбні, естафета «Герць козацьких джур» – передача козацького пакету, конкурс «Козацькому роду нема переводу».

Принесли наші учні рідному училищу і перемоги: I місце – Ілля Лежепеків (армреслінг), II місце – Микола Думенко (підтягування на поперечені), III місце зайняла команда МВПУ (метання довбні). Ми вітаємо та пишаємось нашими вихованцями та бажаємо ще багато перемог у їхньому житті.

Є.С.Тимошенко, військовий керівник

Ось так ми і живемо

Навчасось

Відпочиваємо

Свідоцтво
про
реєстрацію
Серія ВЦ
№696-54-Р

Назва видання:
«Молодіжний вісник»
Видавець та заснов-
ник: ДПТНЗ «ВМВПУ»
Відділ розповсюдження:
(0432) 27-45-64

Ціна: договірна

Головний редактор: М.М.Тютюнник
Літературний редактор: І.О.Колодкіна
Редколегія газети «Молодіжний вісник»:
О.М.Гнатюк, В.В.Вінярська, Н.Ю.Коломійчук,
Л.В.Березюк та члени учнівського самоврядування
Фотокореспонденти: І.О. Пугач, Н.А. Якимчук
Комп'ютерна верстка: Г.П. Олексієнко
Адреса редакції та видавця:
м. Вінниця, вул. Стрілецька, 5
Телефон: (0432) 27-45-64

Статті публікуються в порядку обговорення.
Автори надрукованих матеріалів відповідають
за добір і точність наведених фактів і даних, інших
відомостей.
Редакція залишає за собою право редагувати та
скорочувати текст.
Рукописи не рецензуються і не повертаються.
Думки авторів публікацій не завжди збігаються з
точкою зору редакції.

Віддруковано в друкарні
ТОВ «Прес Корпорейшн
Лімітед», м. Вінниця,
вул. Чехова, 12а.
Телефон:
(0432) 55-63-97
Замовлення №17 75 04
Тираж: 1000 шт